

Steziice

STEZICE - šolski časopis za radovedne - LETNIK 47 - ŠTEVILKA 1 - JUNIJ 2016

UVODNIK

Vsake Stezice vodijo v Bistrico, tudi te, ki jih prebirate. Šolsko leto 2015/2016 zaključujemo. Ste zadovoljni s svojim uspehom? Ste dovolj odločno zavihali rokave? Pomembno je, da veste, da je vaše zadovoljstvo ali razočaranje odvisno prav od vas samih; ne od učiteljev ne od staršev, kajti tako eni kot drugi vam privoščimo veliko znanja in veščin, s katerimi boste lahko v življenju »premikali gore«. Sklicevanje na druge in na smolo ni še nikomur pomagalo. Temu se pač reče odgovornost (do sebe).

Opazam, da večina od sebe ne zahteva ravno veliko. Ste (pre)hitro zadovoljni. A merilo osebnega uspeha niso samo ocene, pač pa tudi, kakšna oseba postajate. Vsako leto boljša, prijaznejša, strpnnejša, modrejša ...?

V Stezicah smo, če začnem na koncu, tudi letos namenili rubriko devetošolcem, ki se že veselijo srednje šole. Upam, da so izbrali prave šole zase. Prepričana sem, da bodo radi prihajali k nam na obisk. Pišejo o tem, kakšno trpljenje so prestajali v osnovni šoli, v kratkih besedilih pa so strnili in zapisali tudi svoje spomine in razmišljanja o izobraževanju na splošno.

Ne o trpljenju, pač pa o veselju v šoli pišejo prvošolčki, ki to kmalu ne bodo več. Znajo že pisati in brati, kar v svetovnem merilu sploh ni samoumevno. Četrť milijarde otrok po svetu ne zna brati, niti stavka. (Vir: <http://www.poslovni-bazar.si/?mod=articles&article=586>) Na Slovenskem je pismenost postala obvezno znanje z uvedbo obveznega šolstva v 18. stoletju. Danes se razumevanje pismenosti spreminja. Najpogosteje sporočila res le še tipkamo v obliki SMS-ov in elektronskih sporočil, saj ima vsak svoj mali računalnik v žepu. Vse lepo in prav, če se trudite pisati slovensko. Jezik je seveda živ, če ga govorimo in pišemo, zato se tudi spreminja, razumljivo. Ni pa prav, da se ga popači in zanemarija. Kako veste, da ga uporabljate zgledno? Vaša babica mora razumeti temo in namen besedila, potem je smiselno.

Nekateri ste se spet izkazali kot pravi pesniki. Na literarnih straneh lahko preberete kar nekaj prepričljivih leposlovnih besedil. Sama najraje prebiram vaša razmišljanja, o čemer koli. Devetošolci ste svoje pozitivno razmišljanje lepo oblikovali v pesmih Očetov odgovor kot odgovor obupanemu Ketteju.

Na šoli se je tudi letos veliko dogajalo. Nekaj dogodkov so povzeli šolskih novinarji in nastala so prava publicistična besedila.

Z otroško razigranostjo vam radostno kličem Lepe počitnice! Izkoristite jih kar najlepše in najkoristnejše.

Andreja Kosec,
mentorica in urednica

IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica
Begunjska cesta 2,
4290 TRŽIČ
Tel.: 04 597 17 60
Fax.: 04 597 17 70
E-mail: stezice@guest.arnes.si
<http://www.os-bistrica.si>

GLAVNA UREDNICA:

Andreja Kosec

LEKTORIRANJE: Andreja Kosec

NASLOVNICA: Barbara Ribič, 3. a
Dina Pintarič

FOTOGRAFIJE:

Člani FOTO-VIDEO krožka

OBLIKOVANJE: Dina Pintarič

TISK: Art Pro d.o.o., Ljubljana

NAKLADA: 300 izvodov

Letos smo se naučili pisati in malo tudi brati, zato smo se potrudili tudi za naše Steziice.

V 1. a radi beremo

KNJIŽNICA MI JE VŠEČ, KER DOBIMO V NJEJ VELIKO KNJIG IN SI JIH LAHKO IZPOSODIMO.

ALDINO ALDŽIČ, 1. a

KNJIŽNICA MI JE VŠEČ, KER SO V NJEJ DOBRE KNJIGE. VŠEČ SO MI KNJIGE O ŽIVALIH, O VESOLJU IN O REKORDIH. VŠEČ MI JE, KO NAM KNJIŽNIČARKA BERE PRAVLJICE.

TIM ALJANČIČ, 1. a

KNJIGE SO MI VŠEČ, KER SE KAJ NAUČIM. VŠEČ SO MI TISTE O ZDRAVNIKI. KNJIGE BEREM SAMA. ZA BRALNO ZNAČKO MI KNJIGE BERE MAMI. VŠEČ MI JE, KER JE V KNJIŽNICI VELIKO KNJIG, KI SI JIH LAHKO SAMI IZBEREMO.

ŽANA BUČIČ, 1. a

VŠEČ MI JE, KER V KNJIŽNICI LAHKO VZAMEM POUČNE KNJIGE. RAD VZAMEM TAKE, DA SE NAUČIM BRATI IN RISATI. RAD BEREM SLIKOPISE, KNJIGE, KI SE ODPIRAJO IN KNJIGE REKORDOV. VŠEČ MI JE TUDI, KO KNJIŽNIČARKA PRIDE K NAM IN NAM POVE ZGODBICO.

JAKA DOLINAR, 1. a

MENI JE NAJLJUBŠE, DA GLEDAM »DINOZAVROVE KNJIGE« IN KNJIGE O VESOLJU. DVE KNJIGI SEM PREBRAL ŽE SAM: LONČEK KUHAJ IN OSTRŽKA. KNJIGE BEREM TAKO, DA SE ULEŽEM ALI USEDEM IN JIH BEREM. NAŠA KNJIŽNICA MI JE VŠEČ, KER IMA »FUL« DOBRE KNJIGE.

ŽAN MARK GOŠTE, 1. a

VŠEČ MI JE, KO NAM KNJIŽNIČARKA PRIPRAVI KAKŠNA PRESEČNJA – KO NAM POVE KAKŠNO PRAVLJICO. VŠEČ SO MI KNJIGE O MEDU JAKU, O KUHANJU IN PESMICE. ČE SO V KNJIGI MALE TISKANE ČRKE, JIH PREBERETA MAMI IN ATI, ČE PA SO VLEIKE TISKANE ČRKE, PA JIH BEREM ŽE SAMA. VESELA SEM, KER LAHKO ŽE SAMA BEREM.

SARA GABRIJELA JANČIČ, 1. a

VŠEČ MI JE, KER BEREMO. VŠEČ SO MI VSE KNJIGE. KNJIGE BEREM ŽE SAMA. NAŠA KNJIŽNICA SE MI ZDI DOBRA, KER IMA VELIKO KNJIG. VŠEČ MI JE NAŠA KNJIŽNIČARKA, KER NAS VEDNO LEPO POZDRAVI.

ULA JAGODIC, 1. a

VŠEČ MI JE, DA LAHKO KNJIGE BEREM DOMA. RADA BEREM ANGLEŠKE KNJIGE, DA SE MALO UČIM ANGLEŠČINO, VŠEČ STA MI KNJIGI POD MEDVEDOVIM DEŽNIKOM IN MOJCA POKRAJCUJLA. NAŠA KNJIŽNIČARKA JE PRIJAZNA. »FAJN MI JE«, KO NAM KDAJ BERE ZGODBICE.

LUCIJA KATONA, 1. a

VŠEČ SO MI KNJIGE O DRUŽINI IN KNJIGE REKORDOV. RAD SI IZPOSODIM TUDI ZGODBICE. KNJIGE BEREM SAM. VESEL SEM, DA BEREM ŽE SAM. VŠEČ SO MI PRAVILA V KNJIŽNICI, DA SE NAM NE BI KAJ SLABEGA ZGODILO IN TUDI ZATO, DA SMO V KNJIŽNICI MIRNI.

JERNEJ BENJAMIN NOVAK, 1. a

VŠEČ MI JE, KO SAMI BEREMO KNJIGE IN KO SI JIH IZPOSODIMO. VŠEČ MI JE, DA SI LAHKO IZPOSODIMO TISTE KNJIGE, KI SI JIH SAMI IZBEREMO. VŠEČ SO MI KNJIGE: MIŠEK TIP, KNJIGE O MORSKIH ŽIVALIH. VŠEČ MI JE, KO NAM KNJIŽNIČARKA PRIPOVEDUJE PRAVLJICE.

ŽIGA ŽEŽELJ, 1. a

FAJN MI JE, DA SEM SE NAUČILA BRATI. KNJIGE SI IZPOSODIM TUDI V TRZIŠKI KNJIŽNICI. DVAKRAT SEM SI IZPOSODILA KNJIGO LIZA, SUZI IN PAVLE, KER MI JE ZELO VŠEČ. PREBRALA SEM ŽE PRVI IN DRUGI DEL TE KNJIGE. VŠEČ MI JE, KER SI LAHKO TUDI V NAŠI ŠOLSKE KNJIŽNICI IZPOSODIMO KATEREKOLI KNJIGE. KNJIGE JE ZELO VELIKO – ŠE PREVEČ.:) VŠEČ MI JE, KO NAM KNJIŽNIČARKA PRIPRAVI KAŠNO IGRICO IN PRAVLJICO.

NEŽA POGAČNIK, 1. a

VŠEČ MI JE, KER HODIMO VSAK TEDEN V KNJIŽNICO. VŠEČ MI JE ZATO, KER MI POTEM DOMA MAMI BERE KNJIGE. RADA IMAM KNJIGE O PIRATIH, O MORJU, O PRINCESKAH, O USTVARJANJU, O ŽIVALIH. RADA IMAM TUDI PESMICE. FAJN JE, KO NAM KNJIŽNIČARKA PRIPRAVI ZGODBICE.

IZA KUŽELJ, 1. a

KNJIŽNICA MI JE VŠEČ, KER IMA DOBRE KNJIGE. VŠEČ SO MI KNJIGE O KONJIH IN O DRUGIH ŽIVALIH. KNJIGE BEREM SAMA ALI PA MI JIH PREBERETA MAMI IN OČI. VŠEČ MI JE, KAR NAM PRIPRAVI NAŠA KNJIŽNIČARKA IN KO NAM POVE KAKŠNO PRAVLJICO.

HANNA KAVČIČ, 1. a

ZELO JE FINO, KO SI LAHKO IZPOSODIM NOVE KNJIGE. OBOŽUJEM KNJIGE O MAČKIH. VČASIH BEREM KNJIGE SAMA, VČASIH MI JI PREBERE MAMI. VESELA SEM, DA KNJIGE BEREM ŽE SAMA. V KNJIŽNICI JE VELIKO KNJIG, KI SE MI ZDIJO SUPER. KNJIŽNIČARKA JE ZELO PRIJAZNA IN NAM KDAJ POVE KAKŠNO PRAVLJICO.

ANIKA ZADRAVEC, 1. a

VŠEČ MI JE, DA ŽE ZNAM BRATI. KNJIGE BEREM SAMA, ČE PA SO PISANE ČRKE V NJIH, PA JIH PREBERE TETA. VŠEČ SO MI KNJIGE O PIKIJU IN O PRINCESKAH. VŠEČ MI JE NAŠA KNJIŽNICA, KER IMA VELIKO KNJIG, DA LAHKO BEREMO.

LIJANA MARKIŠIČ, 1. a

VŠEČ MI JE, KER SE UČIMO ČRKE, PISATI IN BRATI. KNJIGE BEREM ŽE SAMA, KDAJ MI JIH PA TUDI MAMI IN ATI. RADA IMAM OTROŠKE KNJIGE, KI GOVORIJO O ŽIVALIH. IZPOSODILA SEM SI TUDI ENO KNJIGO O POLICISTKI. NAŠA KNJIŽNICA SEM MI ZDI V REDU, KER SI LAHKO IZPOSODIMO KNJIGE. NAŠA KNJIŽNIČARKA NAM PREDSTAVI KAKŠNO PRAVLJICO IN TAKRAT MI JE LEPO.

PETJA ŠTRUKELJ, 1. a

VŠEČ SO MI »DINOZAVROVE KNJIGE«. BERE MI JIM MAMI. MALO PA JIH BEREM TUDI ŽE SAM. VŠEČ MI JE, KER IMA NAŠA KNJIŽNICA VELIKO KNJIG.

DEN JEREB, 1. a

LEPO MI JE IN DOBRO MI JE, KO SE UČIMO BRATI. MALO BEREM SAM, MALO MI BERE MAMI, MALO MI BERE OČI, MALO MI BERE BRATEC. VŠEČ SO MI KNJIGE: MEDO JAKA, KNJIGA O ČMRLJIH, KNJIGA O PAJKIH. V NAŠI KNJIŽNICI MI JE VŠEČ, DA SI LAHKO IZPOSODIMO KNJIGE IN DA SMO LAHKO V KNJIŽNICI SREČNI. NAŠA KNJIŽNIČARKA JE DOBRA, KER NAM DAJE KNJIGE, KI SI JIH ŽELIMO.

DAMIR VINTER, 1. a

RADA SI IZPOSODIM KNJIGE, KI OPISUJEJO ŽIVALI. KNJIGE BEREM SAMA. PREBERE MI JIH TUDI MAMICA. VŠEČ MI JE KNJIGA MAŠA IN MEDVED. NAŠA KNJIŽNICA MI JE VŠEČ, KER IMA KNJIGE O ŽIVALIH. KNJIŽNIČARKA MI JE VŠEČ, KER JE PRIJAZNA. VŠEČ MI JE, KO NAM BERE PRAVLJICE.

MARIJA MAKAROV, 1. a

Učenci PŠ Kovor vsako sredo pridemo na matično šolo v telovadnico na šport in v knjižnico. Prvošolci so povedali, katere knjige so jim najbolj všeč in si jih najraje izposojajo:

Haris Biberović: Rad imam knjige o dinozavrih.

Maj Bodlaj: Meni so všeč knjige o zgodovini in nogometu.

Emo Borojevič: Jaz imam rada knjige o konjih.

Mark Boštar: Rad imam zgodovinske knjige in knjige o veselju.

Ali Dizdarevič: Moja najljubša knjiga govori o zmajih, rad pa imam tudi knjige o veselju in mišku Tipu.

Eva Hribar: Tudi jaz imam rada knjige o konjih.

Jošt Jenko: Mene zanimajo knjige o zgodovini.

Luka Lunar: Tudi meni so všeč zgodovinske knjige in knjige o dinozavrih.

Ažbe Pesjak: Rad imam knjige o veselju in nogometu.

Gaber Peternelj: Meni so pa najbolj všeč knjige o živalih.

Voranc Skukan Mlačnik: Tudi mene zanimajo knjige o živalih in rad imam knjige o mišku Tipu.

Vid Valjavec: Jaz imam pa rad smešne knjige, knjige ob katerih se nasmejim. Všeč so mi pa tudi o veselju in formulah.

Tilen Zupan: Meni so všeč vse knjige, ne morem se odločiti, katere so mi najbolj. Mogoče zgodovinske.

Prvošolci obiskujejo različne interesne dejavnosti (krožke) v šoli in izven nje.

Haris Biberović: Hodim na igrivo košarko in zdrav življenjski slog.

Maj Bodlaj: Tudi jaz hodim na zdrav življenjski slog in pa na kegljanje. Pri uri zdravega življenjskega sloga telovadimo, se lovimo, delamo lastovko ...

Emo Borojevič: Jaz imam veliko dejavnosti. Hodim na plesne vaje, zdrav življenjski slog, likovni krožek, dramski krožek in v glasbeno šolo. Na plesnih vajah se učimo raznorazne ples, na zdravem življenjskem slogu se igramo raznorazne igre, na likovnem krožku izdelujemo, na dramskem krožku pripravljamo igrice in potem nastopamo, v glasbeni šoli pa se igramo glasbene igre in rešujemo glasbene naloge v delovnem zvezku.

Mark Boštar: hodim na igrivo košarko, pevske in plesne vaje, zdrav življenjski slog, vsako leto pa grem tudi plezat. Na igrivi košarki mečemo na koš, na zdravem življenjskem slogu se ogrevamo in igramo igrice, na pevskih vajah pojemo in na plesnih vajah plešemo. Tudi nastopali smo.

Ali Dizdarevič: Dvakrat na teden hodim v Trzič na karate, v šoli pa tudi na igrivo košarko.

Eva Hribar: Jaz pa hodim na plesne vaje in zdrav življenjski slog.

Jošt Jenko: V Kovorju hodim na zdrav življenjski slog, v Bistrici pa na nogomet. Nogomet imam ob četrtkih in ga imam najraje. Zelo rad brcam žogo.

Luka Lunar: Jaz hodim na zdrav življenjski slog in igrivo košarko.

Ažbe Pesjak: Všeč mi je nogomet, ki ga treniram v Bistrici. Hodim tudi na kegljanje ob sredah in petkih v Trzič.

Gaber Peternelj: Jaz v šoli hodim na igrivo košarko in zdrav življenjski slog, v Kranju na bazenu pa treniram vaterpolo.

Voranc Skukan Mlačnik: Jaz pa grem s planinci enkrat na mesec v hribe.

Vid Valjavec: Všeč mi je igriva košarka, ker gremo ven, se igramo igrice in mečemo na koš. Hodim tudi na likovni krožek, kjer ustvarjamo iz papirja.

Tilen Zupan: Jaz pa hodim na likovni krožek. Tam kaj režemo in barvamo.

Skoraj vsaka družina ima eno domačo žival in tako tudi ista vprašanja in zadrege, še posebej otroci dostikrat ne vedo, kako ravnati z majhnimi kužki ali mucki. Za vas smo prelistali poučne knjige in upamo, pojasnili nekaj najbolj pogostih zadržev.

Kužki so najbrž najbolj oboževani hišni ljubljenci. A že pred nakupom moramo poznati nekaj vzgojnih prijemov.

Kako izberem kužka?

Vsak kužek ima svoj značaj. Nekateri potrebujejo več gibanja, zato takega izberemo, če imamo vrt in čas za dolge sprehode. Če živiš v majhnem stanovanju, izberi kužka, ki ima umirjen značaj.

Kaj narediš, če te kužek razjezi?

Nikoli ga ne udari in ne kriči nanj – nehaš se igrati in zapusti prostor.

Katere igrače niso primerne za tvojega kužka?

Vošča žogica (npr. za tenis), ki jo lahko pregrizne in pogoltne, zaradi česar lahko pogine. Plastenke uničujejo zobe, košček plastike pa lahko psa poškoduje. Plišaste igrače z neprimernim polnilom – pena, baterija, stiroporne kroglice, saj lahko blago strga, vsebino pa pogoltne.

Vir: Jean Coppendale, Ti in tvoj kužek: Kako skrbeti za svojega prvega ljubljence? Tehniška založba Slovenije, d. d., Ljubljana 2007.

Mačke so plašne živali. To pomeni, da na njih ne smemo kričati, jih strašiti in preganjati. Sicer nam ne zaupajo.

S čim in koliko krat hranimo muco?

Muca naj bi imela raznovrstno hrano, da se ne navadi le na eno vrsto hrane, npr. brikete. Jedla naj bi torej meso, ribe, brikete za posladek – pest na dan.

2-3 obroki na dan bi morali zadostovati, in sicer ob istem času. Voda? Vsak dan sveža.

Nega mucke

Dolgodlake mucke skrtači vsak od glave proti repu, da se dlaka ne zavozlja. Sicer jo bo morala odrasla oseba odstriči.

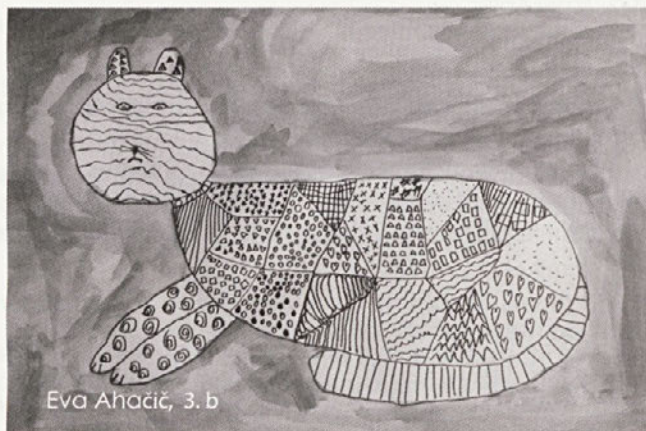
Kako preprečiti potepanje tvojega mucka?

Potepanje in boje z drugimi mački lahko preprečimo s kastracijo oz. sterilizacijo. Hkrati pa se boste izognili mladičkom, če jih ne želite imeti.

Vir: Jean Coppendale, Ti in tvoja mucka: Kako skrbeti za svojega prvega ljubljence? Tehniška založba Slovenije, d. d., Ljubljana 2007.

Moja domača žival je mucek Jaka. Imam ga že od svojega četrtega leta. Dobila sem ga za darilo, ko sem šla v vrtec. Je črne barve in na vratu ima belo liso. Ko je bil majhen, je zganjal veliko smešnih norčij. Nekoč je splezal v majhno ptičjo hišico in tam dremal zelo dolgo. Zdaj je že prevelik in raje spi na masažnem stolu. V zadnjem času ga vidim zelo malo, saj se veliko jaga po vasi in se bori z drugimi mački za muco. Velikokrat pride krvav domov. Nekoč je prišel brez ostrega zoba. Moj muc je zelo nagajiv. Nekoč se je pokakal v mojo posteljo. Polulal se je v mamino in očijevo. Lahko je tudi zelo strpen. Poleti zelo rad rad leži na soncu. Moj bratec pa ga boža, poliva z vodo, včasih mu stopi na rep. Jaka ga ne ugrizne, temveč leži naprej, kot da se ni zgodilo nič.

Klara Hladnik, 6. b

Eva Ahačič, 3. b

Imam airedalskega terierja (največjega izmed terierjev). Ime ji je Ali. Je navihana in iznajdljiva. Preden je šla mami v službo, si je na omarico odložila banano. V sobo je me prišla nekaj vprašat, med tem časom pa je Ali iz omarice vzela banano in jo prežvečila z olupkom vred! Ko jo je mami okregala, se je potuhnila, kot da ne bi vedela, za kaj se sploh gre, ampak banane ni bilo več. Od takrat naprej mami banane daje na tako višino, da jih Ali ne doseže. Pred enim tednom pa sva šli z mami na sprehod z Ali. Ko sva se poslovili od očija, je Ali dvignila tace, češ »Nasvidenje!«. Drugače pa je naša Ali kar bojazljiva (boji se kakšnih vej, vreč za smeti, krp za prah in sosedove čivave).

Eva Puhar, 6. b

MOJ HRČEK MINKA

Ko sem bila stara 7 let, sem dobila hrčka. S sestrico sva mu dali ime Minka. Bila je bela in na ušesu je imela črno piko. Vsak teden sem ji očistila kletko, ki je bila dvonadstropna. Včasih sem jo dala v kroglo in jo gledala, kako se premeta, ker ni znala teči v njej. Zelo sem jo imela rada. Nekega dne, ko sem prišla iz šole, nisem imela nič domače naloge. Prižgala sem televizor in vzela Minko iz njene kletke. Ko sem gledala risanko, sem čisto pozabila na Minko, ki sem jo imela v naročju. Ko sem se spet spomnila nanjo, je ni bilo več. Preiskala sem celo sobo, samo še pod posteljo nisem pogledala. In res! Bila je pod posteljo in grizljala škatlo z igračami. Takoj sem si oddahnila in jo dala nazaj v kletko, ker sem imela dovolj njenih pobegov. Od takrat nisem več gledala televizije, če Minka ni bila v kletki.

Katarina Pogačnik, 5. a

Imela sem tri zlate ribice. Ribice so zelo zanimive in so se rade igrale ter skakale iz vode.

Nekega dne, ko nikogar ni bilo doma, pa je ena izmed ribic skočila iz akvarija in tako prišla v dnevno sobo. Na srečo je moral ati iti predčasno domov, zato je ribico rešil s kuharico.

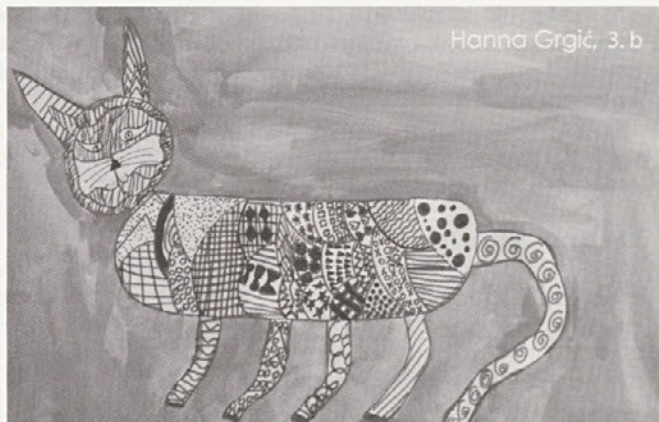
Ta dogodek, ko mi ga je ati povedal, se mi je zdel smešen, hkrati pa me je skrbelo, da si ni ribica še česa naredila.

Sara Habe Toporiš, 6. b

KASTOR

Doma imam psa Kastorja, ki je zelo prijazen in ubogljiv. Je nemški ovčar. Imel je tri brate in vsak od njih je dobil ime po zvezdi, tudi Kastor. Zelo rad se igra z menoj, najraje pa ima, ko vzamem povodec in ga peljem na sprehod. Igrava se tako, da primem en konec palice, on pa drugega z usti, potem pa vlečeva palico vsak v svojo stran. Vedno zmaga on, saj je zelo močan. Ko mu je vroče in bi rad pil, pride do mene in me dregne z glavo. Njegov najljubši kotiček je na vrtu. Rada imam svojega psa, saj je pameten in ljubek.

Lejla Mulalič, 6. b

Hanna Grgič, 3. b

Loti Mušinovič, 3. a

Imam psičko Ajko. Stara je 11 let. Zelo rada se igra. Ko smo prišli k njej, je bila zelo vesela. Želela sem si da, bi nekega dne prišla k nam in res je prišla. Hoteli smo imeti že drugega kužka, vendar to ni bilo mogoče, saj smo živeli v bloku. Prišla je k nam in takrat sem bila najbolj vesela. Peljala sem jo na sprehod, jo krtačila, umila. Pri nas je ostala 1 teden. Imeli smo jo 5 dni, 6. dan pa je izginila. Bila sem zelo zaskrbljena. Iskali smo jo po celem Trziču in po gozdu. Obesili smo celo letake, a je nismo našli. Hodili smo nekaj časa po gozdu in zagledali staro leseno kočjo in pristopili. Notri je sedel črnolasi mož, ob sebi pa je imel nemškega ovčarja. Zagledali smo Ajko.

Rekel je, da je verjetno pobegnila od doma. Našel jo je v pasti in jo rešil. Bili smo mu zelo hvaležni. Ajka pa se je vrnila domov.

Tina Ulčnik, 7. a

Imam kuža Meda. Z Mašo ga voziva na sprehod. Dajevo mu brikete in vodo. Drekce dava v smeti.

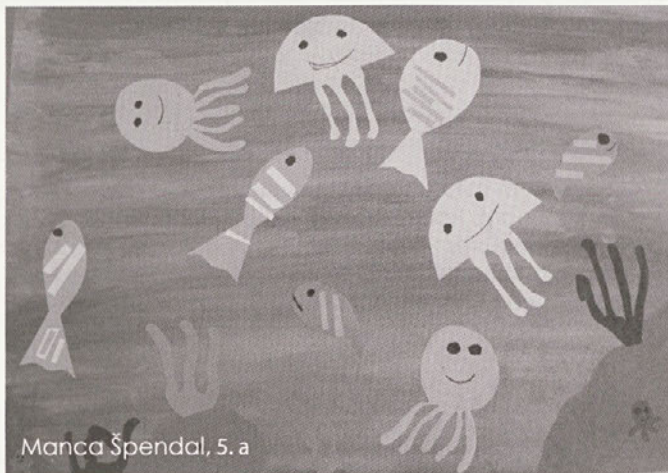
Žan Lunar, 1. b

Ria je moja psička. Imam jo doma pri mami. Primem jo za sprednje tačke in z njo plešem. Rada ji dajem brikete. Dala sem ji nekaj svojih trdih igračk, da se igra z njimi.

Nika Mali, 1. b

Ko je mamica imela rojstni dan, so ji prinesli tri muce. Zelo ji rada in naredi vse zanje. Jaz jim dajem brikete, mleko in vodo. Stiskam jih, ker jih imam rada. Včasih jih iščem po moji postelji. Če bežijo pred menoj, jih lovim.

Vita Ovčar, 1. b

Manca Špendal, 5. a

Z bratcem sva si močno želela kužka. Dobila sem psičko Kity. Rada jo imam, ker je zabavna. Živi z menoj v stanovanju v svoji kletki. Ko jo vzamem ven, skače. Pazi na mojo mlajšo sestrico Lano. Kity rada prinaša palico, ko ji jo z mamico mečeva. Ko pridem iz šole »cinclaa«, ker je tako vesela. Laja pa ne.

Nika Rozman Belak, 1. b

Želim si papigo. Všeč mi je, ker je barvasta. Kupil bi ji kletko. Zanj bi skrbel jaz. Vozil bi jo s seboj ven v kletki. Hranil bi jo s semeni.

Gašper Lipušček, 1. b

Želim si zajčka. Bil bi Kepica, ker bi se zvil v klobčič. Rada bi ga peljala ven. Bil bi na vrvi. Tudi tuširala bi ga. Spal bi pri meni v postelji. Z njim bi se igrala. Drekce bi pobirala z lopatko. Pomagal bi mi pri ustvarjanju.

Pia Meglič Zakrajšek, 1. b

Kiki je moj mucek. Imam še enega po imenu Miki. Oba spita pri meni. Enega sem dobila pri reki, drugega je očka našel na cesti, ko je tam ležal. Kadar se igram z njima, jima maham z vrvi, za katero tečeta in skačeta.

Delila Čufurovič, 1. b

Želim si psa. Ime bi mu bilo Puhek, ker bi bil puhast. Zelo bi ga imel rad. Pazil bi ga in se z njim igral. Vozil bi ga na sprehode. Za njim bi pobiral drekce z lopatko in metlico, potem pa jih dal v vrečko. Kopal bi se z menoj v banji in potem vse za njim pobrisal. Spal bi pri meni v moji postelji.

Patrik Kotnik Plajbes, 1. b

Lojz je moj hišni ljubljenc. Je mačkon. Spi v moji sobi, košari poleg moje postelje. Ime mu je dala mami, ker ga jaz nisem našla. Stuširam ga in za njim tudi pospravim, da mami ne posumi. Na sprehod ga peljem z vrvi.

Tajda Željko Čarman, 1. b

ŠPORTNI DAN – GIMNASTIKA

Danes (decembra) smo imeli športni dan. Delali smo gimnastične vaje. Najboljša vaja mi je bila skok na skrinjo. Pri lastovki se bom naslednjič bolj potrudil. Dan mi je bil všeč in je hitro minil.

Marcel Lipušček, 2. a

Na športnem dnevu v gimnastiki so mi bile všeč tri stvari. Najbolj všeč mi je bila gred, ker moram loviti ravnotežje. Druga stvar je odrivna deska, ker se lahko na njej visoko odrinem. Tretja stvar je drog, ker na njem lahko visim z glavo navzdol.

Naja Ferenc, 2. a

Rok Aljančič, 5. b

PROMETNA VARNOST – ŠOTOR VIDKO

V Vidkovem šotoru so mi bili všeč odsevni trakovi. Predstavili so nam, kako smo ponoči bolj vidni. Vidljivost je pomembna. Vozniki nas v temi ne opazijo, če ne nosimo odsevnih predmetov. To so kresnička, rutica in odsevni trak. Oblečeni moramo biti v svetla oblačila.

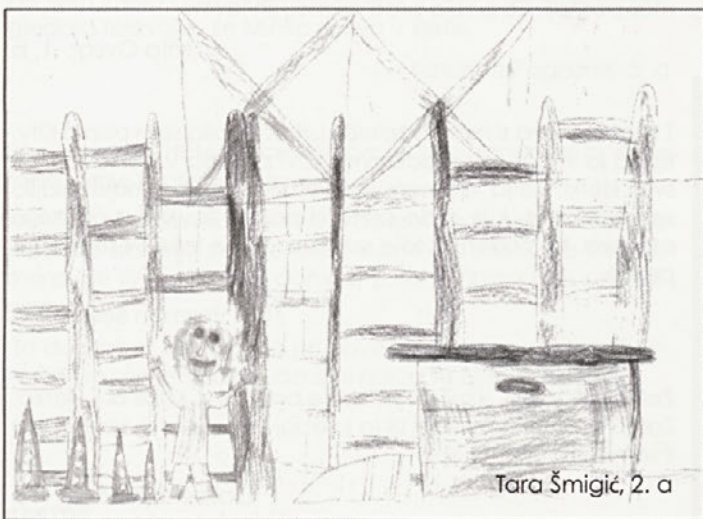
Riana Mulalić, 2. a

Šotor Vidko je stal pri Mercatorju. Na ogled smo se odpravili takoj po malici. Hodili smo v skupini. V šotoru je bilo temno. Tam smo izvedeli, da je bolje nositi svetla oblačila. Na koncu so nam razdelili odsevne trakove.

Aljaž Prezelj, 2. a

Z razredom smo šli do šotora Vidko. Šotor je stal pred trgovino Mecator. V njem smo videl ljudi, ki so imeli odsevne trakove. Na drugi strani je bil človek v temnih oblačilih. Nismo ga videli, saj ni imel odsevnih trakov. Kadar smo v temi na cesti, moramo obvezno nositi odsevne trakove in svetla oblačila.

Jaka Stritih, 2. a

Tara Šmiglič, 2. a

ŠPORTNI DAN – MINI OLIMPIJADA

Šli smo v Križe, kjer smo imeli šolsko mini olimpijado. Najprej smo tekmovali v teku. Na košarkarskem igrišču smo tekli okoli ovir in nato vrgli žogo na koš. Sledila je igra z vorteksom. Vreči si ga moral čim bolj daleč, ga pobrati in prinesiti nazaj. Sledila so igra s tekom do zelene črte in se jo dotakniti, igra z obročem in nazadnje s stožcem in žogo. Zadnja preizkušnja je bil skok v daljino. Zaključili smo z malico in peš odšli nazaj v Bistrico.

Nik Rztresen, 2. a

MOJA MAMICA

Moji mamici je ime Maja. Velika je 1,69 m. Lase ima pobarvane na črno in svetlo rjavo. Oči ima rjave, trepalnice pa črne. Rada hodi na telovadbo in rada bere. Tudi na Štajersko se rada vrne, ker je tam odraščala, ko je bila majhna. Ne mara likati moških srajc. Všeč so ji svetle barve. Rad jo imam zato, ker mi skuha kosilo in me potolaži, ko sem žalosten.

BRIN ZUPAN, 2. K

Moji mami je ime Marija. Je velika in ima svetle lase. Službo ima doma. Ima dva računalnika. Ko pridem domov, vedno potrkam na okno pisarne in tako ve, da sem doma. Včasih ji tudi pomagam pri delu v pisarni. Naredi dobro kosilo, kvačka mi tudi kape. Pomagam ji tudi tako, da pri kosilu pripravim krožnike, vilice, nože in žlice. Njena najljubša barva je vijolična. Hodi tudi na kegljanje v Tržič. Imela je že tekmo, kjer je zmagala. Domov je prinesla rože.

VITA PREMRL, 2. K

Moji mamici je ime Ajna. Ima rjave lase. V službi čisti. Tudi jaz ji pomagam pospravljati, zato me ima rada. Ko grem spat, mi pove uspravanko.

LEONA FAZLIJAJ, 2. K

Moji mami je ime Edita. Je velika. Stara je 43 let. Ima kratke črne lase, rjave oči, nima uhanov. Ima svetla oblačila. Je lepa. Všeč ji je rdeča barva. V službo se vozi v Ljubljano. Rada hodi na morje v Grčijo. Ima eno sestro Bredo. Ima kokoš z imenom Puša. Mamica me je prijavila na krožke, tudi na nekatere, ki jih je potrebno plačati. Imam jo rada, ker mi je kupila torbo, zvezke in mape. Je zelo prijazna. Hodi na telovadbo in šivanje. Vedno skrbi zame, kuha kosilo, pomiva posodo in pere oblačila. Vedno mi pripravi oblačila in mi naredi čaj. Ona pa ima rada kavo. Bratca Nejca pelje v vrtec. Mene vozi v glasbeno šolo. Rada bere debele knjige. Včasih namesto nje zložim oblačila iz stroja.

ZOJA ROŽIČ, 2. K

Moji mami je ime Monika. Ima rjave oči in vijolične lase. Hodi v službo, po poklicu je računovodja. Sedaj je doma in počiva, ker jo boli hrbet. Zato ima več časa zame in se lahko veliko igrava. Imam jo zelo rada. Pomagam ji brisati posodo. Ima brata Aljoša.

KAJA DOBRAVEC HORVAT, 2. K

Moji mamici je ime Petra. Stara je 38 let. Je velika. Barva si lase. Ima temno rdeče lase. V službi ima telovadbo. Doma kuha in pospravlja. Velikokrat ji pomagam nesti drva. Ima eno sestro.

MATIC PREMRL, 2. K

Moji mamici je ime Laura. Stara je 41 let. Je velika. Ima temno rdeče lase in rjave oči. Njena najljubša barva je rdeča. V službi dela na računalniku. Pomaga mi pri nalogi. Rada me ima zato, ker ji pomagam pri pomivanju posode.

NEJC LUNAR, 2. K

Moji mamici je ime Mojca. Stara je 39 let. Je velika. Ima svetlo rjave oči in dolge lase. Hodi v službo. Je gozdarka, zato v službi hodi po gozdu. Rada ima zeleno barvo. Pomagam ji kuhati. Skupaj hodiva ven in se igrava igre. Doma imam svojo sobo, ki mi jo je plačala. Ima enega brata. Imam jo zelo rad.

MAJ DOLČIČ, 2. K

Moji mamici je ime Slavica. Stara je 45 let. Hodi si barvat lase. Ima rjave oči. Rada se igra družabne igre. Pomagam ji kuhati kosilo. Kupila mi je zajčka. Ima tri brate. Veliko dela ima v hlevu.

MATEJA ZUPAN, 2. K

MOJ OČKA

Mojemu očiju je ime Aleš. Star je 36 let. Njegova najljubša barva je zelena. Po poklicu je mehanik, popravlja stroje. Doma pomiva posodo in kuha kosilo. Rad je pečenko, solato, pico in čokolado. Rad spi, teče in gleda televizijo. Ima sestro Katjo. Z očijem skupaj kartava, igrava igre, sestavljava puzzle in se igrava v vrtu. Včasih me malo okrega.

EVA LISEC, 2. K

Mojemu očiju je ime Miha. Ima rjave oči. Rad ima čokolado. Vedno me pelje na gimnastiko.

PATRICIA DULC, 2. K

Moj oči je star 36 let. Je velik. Ima rjave lase in nosi očala. Hodi v službo. Gradi hiše. Doma se skupaj igramo. Z očijem hodiva na sprehode. Pomaga mi pri vaji klavirja in domači nalogi. Pomagam mu pri pospravljanju. Rad sestavlja lego kocke. Nerad obeša perilo. Rada ga imam zato, ker mi pomaga.

JULIJA AHAČIČ, 2. K

Mojemu atiju je ime Primož. Star je 42 let. Je velik. Ima kratke črne lase, modre oči. Dela v Kranju, v pisarni. Je tudi dežuren. Ima zelen avto. V moji sobi je nastavil luči, da se same prižgejo. Kupil mi je majhne okrogle luči. Pomagal mi je narediti gregorčka. Ne sme jesti rakcev, ker mu je slabo. Rad ima solato. Pregleduje mi torbo. Z menoj hodi na bioresonanco. Rad gre na morje v Grčijo. Doma je oblečen v kratko majico. Bere časopis na tablici, kjer ima tudi veliko iger. Posname mi tudi filme, da jih lahko gledam.

ZOJA ROŽIČ, 2. K

Mojemu očiju je ime Aleš. Star je 40 let. Je velik. Ima kratke lase. Hodi v službo, kjer dela čevlje. Imam ga rad. Skupaj kuhava, igrava nogomet in druge igre. Ima brata Robija.

MAJ DOLČIČ, 2. K

Mojemu atiju je ime Zoran. Star je 39 let. Ima kratke črne lase. Po poklicu je lovec. Zelo rad ima naravo. Rad hodi v gore. Zelo me ima rad. Tudi jaz imam njega zelo rad.

ANDREJ ŠULGAJ, 2. K

Vid Knific, 5. a

ZIMSKI ŠPORTNI DAN - SANKANJE NA POKLJUKI

Ko sva z Jušem prišla na vrh hriba in se spustila dol, nama je sneg letel v obraz. Ko sem vozil jaz, sva dvakrat padla. Enkrat sva padla tudi, ko je vozil Juš.

Jaka Praprotnik, 3. a

Najbolje je bilo, ko sem se sankal z bratom in Enejem. Tudi kепali smo se veliko. Ena kepa mi je priletela v obraz.

Peter Katona, 3. a

Ta dan je bil zelo dober. Delali smo razne stvari: hodili, sedeli, se sankali, jedli, pili, se kепali. Vesel bi bil še kakšnega športnega dneva.

Leon Blažević, 3. a

Imeli smo se zelo dobro. Najprej smo drsali. To mi je bilo najbolj všeč. Nato smo šli igrat namizni tenis. Igrala sem tudi z robotom. Nato smo se igrali igre, potem pa smo še plesali.

Živa Knific Zaletelj, 3. a

V petek, 4. 3. 2016 smo učenci 2., 3., 4. in 5. razreda imeli športni dan. Jaz sem se odločila, da grem na drsanje. Drsanje je bilo na Jesenicah. Zelo mi je bilo všeč. Poleg drsanja smo imeli še namizni tenis in ples. Ko smo se peljali nazaj, smo bili kar utrujeni in veseli, da ni bilo naloge.

Loti Mušinić, 3. a

V petek zjutraj smo v šoli dobili malico, potem smo se z avtobusom odpravili na pot proti Pokljuki, da se bomo sankali. Vožnja je trajala dolgo, zato smo se s sošolci med potjo pogovarjali. Ko smo prišli, sva z Urhom vzela bob, da smo šli do sankališča. Ko sva zagledala, koliko je snega, sva se že spustila po bregu z bobom, najini sošolci pa s sankami. Nato smo s sošolci našli že narejen bunker iz snega. Po igranju na snegu nas je učiteljica poklicala na malico. Ko smo pomalicali, smo se odpravili domov. Zelo mi je bilo všeč to, da smo meli sončen dan in da smo se imeli lepo. Domov sem prišel čisto »zmatran«.

Jakob Gabor, 3. K

NARAVOSLOVNI DAN: SLOVENSKI ŠOLSKI MUZEJ

V ponedeljek, 14. 3. 2016, smo šli z avtobusom v Slovenski šolski muzej.

Ko smo prišli tja, smo šli k učni uri iz starih časov. Vodič nas je pripeljal v učilnico in nam povedal, kako se moramo vesti. Odgovarjali smo tako, da smo najprej rekli gospod učenik in nato smo odgovorili. Na mizi smo imeli tablico in učni list. Na učnem listu sta bili napisani dve uganki in dve pesmici. Nekateri so morali klečati na koruzi in sedeti na oslu. David, Andrej in jaz smo morali iti pred tablo, da smo lažje rešili uganko. Po učni uri smo imeli malico. Po malici smo si ogledali razstavo. Videli smo celo medveda. Imeli smo se zelo lepo.

Urh Veternik, 3. a

Sedli smo na avtobus in se odpeljali v Šolski muzej, ki stoji v Ljubljani. Razdelili smo se v dve skupini. Prva skupina je odšla na učno uro, druga pa si je najprej ogledala razstavo. Najprej nam je vodič pripovedoval in kazal o jamskih ljudeh, o Rimljanih, pa tudi, kako je bilo v srednjem veku. Povedal nam je, da včasih ni bilo veliko knjig. Če pa so jo želeli, so morali celo prepisati.

Pojedli smo malico in se pripravili na učno uro. Dekleta so dala nase obleke, fantje pa so dali nase srajce. Sedli smo v klopi in počakali učitelja. Bil je zelo strog. Blaža je poslal na koruzo.

Najbolj mi je bila všeč učna ura.

Ema Kogoj, 3. b

Urška Eržen, 5. a

NAPO IN NEVARNE SNOVI UČENCI 3. B SO RAZMIŠLJALI

Spoznali smo Napa in doktorja Varna. Doktor Varen nam je predstavil znake za nevarne snovi, ki so nevarne za nas in okolje. Če vidimo take znake, moramo poklicati odraslo osebo. Napo pa tega ni vedel, zato se je s temi nevarnimi snovmi polival, jih vohal, pil in zato je moral iti v bolnico. Preživel je, ker je bil risani junak.

Eva Ahahčič, 3. b

Doktor Varen nam je predstavil znake za nevarne kemikalije: nevarno za naravo, nevarno za kožo, eksplozija, smrtno nevarno ... Napo pa je bil žejen in je hotel popiti kemikalijo z znakom vnetljivo. Prižgal je vžigalico, da bi videl, kakšen znak je. Tekočino je zlijal v ponev in vrgel vžigalico vanjo. Zagorel je ogenj. Znake lahko vidimo na čistilih ali na sprejih.

Blaž Bučič, 3. b

Doktor Varen in stripovski junak Napo sta nas opozorila, naj se ne približujemo nevarnim snovem. Pokazal nam je znake za nevarne snovi, ki so: vnetljivo, jedko, strupeno, nevarno za organe, smrtno nevarno, eksplozivno in nevarno za naravo. Napo se je polil z jedko kislino in ga je začela srbeti koža, začela mu je teči kri. Poklicati smo morali doktorja Varna. Vsi izdelki, ki imajo te znake, so nevarni. Ne zlivajte nevarnih tekočin v morja ali jezera, ker bodo ribe izumrle.

Marko Zečevič, 3. b

Zala Teran, 5. b

Tomaž Gregorc, 5. b

V PODALJŠANEM BIVANJU

Ko je konec pouka, gremo tisti, ki smo v podaljšanem bivanju, ven, ostali pa domov. Če je slabo vreme, pa ostanemo notri in se igramo družabne igre. Kmalu pride čas kosila in vsi se »zapodimo«[»] proti umivalniku. Potem ko pojedemo kosilo in če je lepo vreme in še če nimamo preveč domače naloge, se gremo še ven malo poigrat. Zunaj se lahko vozimo tudi s skiroji. Letos smo dobili tri nove skiroje. Starši ene izmed učenk naše šole so namreč ob koncu lanskega šolskega leta imeli veliko starega papirja in so denar od tega namenili učencem naše šole – tako smo dobili nove skiroje. Vsi smo bili zelo veseli.

Ko nam učiteljica reče, gremo noter in delamo domačo nalogo. Učiteljica nam pomaga, če je potrebno, in pregleda, če smo dobro naredili. Če naloge nimamo ali smo jo že naredili, se lahko igramo po svoje. V podaljšanem bivanju tudi ustvarjamo, učiteljica nam predstavi zanimive ideje in velikokrat potem to ustvarjam tudi doma.

Podaljšano bivanje mi je všeč, ker smo veliko zunaj, ker imamo zanimive družabne igre in ker je veliko sošolcev in drugih učencev naše šole. Imamo res dobro učiteljico za podaljšano bivanje.

Laura Gorenc, 3. K

MOJA SANJSKA DEŽELA SADJARICA

V deželi Sadjarici je vse narejeno iz sadja. Tam so hiše iz limon, bloki iz jabolk, šole iz pomaranč, gozdovi iz banan, tobogani pa iz kivijev. Hiše, bloke, šole, gozdove in tobogane sem preimenovala. Hiša: limoneta, bloki: jaboki, šola: šoranča: gozdovi: bananovi in tobogani: kivibani. Če bi bil ta svet resničen, bi z veseljem živela v njem. Vsak dan bi jedla sadje, pa ga ne bi zmanjkalo, ker bi vse zraslo nazaj.

Emma Benedik, 4. b

MOJA SANJSKA DEŽELA

Moje sanjsko mesto se bi imenovalo Vilijevo mesto. Imenovalo bi se po pevcu Viliju Resniku. Ne bi imela veliko hiš, blokov, stolpnice, ampak gozdove, travnike, igrišča in reko. Vsak meščan bi imel svojega prijaznega kučka in hrčka. Vsi bi delali v Telekomu Slovenija. Bilo bi 1855 moških in 1055 žensk. Imeli bi veliko morja in bil bi v obliki velikega kroga. Največ moških bi bilo po imenu Nik ali Andraž, ženske pa Ana ali Alenka.

Klemen Aljančič, 4. B

GORENJSKA POJOČA SKRINJICA

Pojočo skrinjico mi je podaril dedi. Poslikana je z gorenjskim motivom. Vsaka stena skrinjice ima izrezljan okvirček, v okviru pa ročno naslikane rože. Podnožje skrinjice ima nogice, pokrov skrinjice pa je opremljen s ključavnico in majhnim ključem. Na desni strani skrinjice pa se nahaja ključek, s katerim navijemo mehanizem lajnice. Ko odpremo pokrov pojoče skrinjice, se lajnica sproži in zaslišimo čudovito pesem Pojdem v Rute. Skrinjica mi je drag spomin in večkrat poslušam to pesem. Skrinjica je stara že več kot 25 let.

Nuša Polajnar, 4. b

SLADKI SVET

V sladkem svetu so drevesa iz lizik, hiše iz sladkorja, avtomobili iz piškotov, sneg iz sladkorne pene in dež iz sladoleda ter medvedi iz Haribo bonbonov.

Ko sem v sanjah prišla v Sladki svet, sem se ulegla v sneg iz sladkorne pene in začela delati angelčka. Nato pa sem stekla k drevesu iz lizik in odlomila košček ter ga začela lizat. Ko smo se z avtom iz piškota peljali proti gozdu iz lizik, smo zagledali medveda iz Haribo bonbona.

Če bi ta svet res obstajal, bi takoj stekla vanj.

Meta Mencej, 4. b

Ana Kogoj, 9. a

DOMIŠLIJA NA POTEPU

Zjutraj sem se zbudil in videl sem roza oblake napolnjene z sladkorno peno in poti, speljane z mavrico.

Poklical sem mami, a niti besede nazaj. Strah me je bilo. Šel sem ven in videl sem zastoj sladolede! Vzela sem enega. Potem sem videl, kako sosedova argentinska doga prodaja sladkorne pene. Zelo mi je bilo všeč. Ves ta čudno lep svet, sosedova psička pa ta okusni sladolede in polja iz sladkorne pene. Neverjetno! Potem sem pa slišal: »Jaka! Zbudi se! Takoj!« Zbudil sem se iz teh sanj in šel v šolo žalosten, ker me je mami zbudila.

Omar Čoragič, 4. b

MOJA SANJSKA DEŽELA

Uslužbenci so preverjali še zadnje kovčke. Potem smo se vkricali še potniki. Na največje in najmodernejše letalo na svetu. Poleteli smo visoko nad oblake. Med ptice in sonce. Pristali smo, toda ne vem kje. Vem le, da je bila dežela polna dišečih rož, pisanih živali in veselih ljudi. Tam sem se neskončno zabaval, jedel same dobrote in pil magične napitke. Prav nič mi ni manjkalo, čeprav ni bilo trgovin, računalnikov, telefonov. Tudi denarja nisem imel. Kmalu pa sem začel pogrešati očija in mamico. Petra, Meta in Lucijo. K sreči se je oglasila budilka. Moral sem odhiteti v šolo. Spomini na potovanje po neznani deželi so bili tako lepi, da sem jo poimenoval Sanjska dežela.

Obljubim, da se bom v to deželo še vrnil. Ampak takrat bom v sanje povabil ljudi, ki so mi pri srcu.

Štefan Katona, 4. b

MOJA SANJSKA DEŽELA

Moja dežela se imenuje Sladkiš. Sladkiš je dežela sladkarij. Tam so ptički iz haribo bonbonov, gore iz sladkorne pene, hiše pa so iz čokolade, sonce je iz medenjaka, dežne kapljice so iz mentola in drevesa so sladkorne kljukice. Tam živita dva fantka Tinček in Tonček. Onadva morata za vsak košček hiše, ki je iz čokolade dati eno enoto inzulina, inzulin pa si morata dajati zato ker imata sladkorno bolezen. Ampak včasih se preveč najesta čokolade. Mislila sta, da oče in mati ne bosta jezna, ko bosta videla, da sta pojedla vso hišo. »Mati in oče se bosta kmalu vrnila domov« je prišepnil Tonček in se skril za Tinčkom. Mati in oče sta Tinčka in Tončka okregala. Rekla sta jima, da bosta morala plačati tono čokolade za hišo.

Tina Stritih, 4. b

MOJ POLET Z DEŽNIKOM

Nekega dne mi je bilo dolgčas. Začel sem se žogati, ampak žoga mi je padla v morje, zato sem prijel dežnik in zašepetal: »Moj dežnik lahko leti.« Dežnik se je napel in skupaj sva poletela. Letel sem in letel, dokler nisem priletel v deželo Hranbino. Tam je bila odlična in zdrava hrana. Ker doma nismo imeli dovolj hrane, sem jo kar vzel. Potem sem hotel leteti nazaj domov, a ni šlo. Pomagali so mi prijatelji, ki sem jih našel tam. Uspelo nam je popraviti dežnik. Spomnil sem se na žogo. Našli bi jo lahko samo na en način: morali bi najti Vsevida. Poiskali smo Vsevida. Našel je žogo, jaz pa sem se poslovil in odletel domov.

Vid Iskra, 3. a

Doma sem se igrala s kužkom Pikijem. Dobila se tudi nov pisan dežnik. Kar naenkrat sem poletela pod nebo. Letela sem čez Tržič in pristala v deželi Balončariji. Tam je bilo veliko različnih balonov. Prišli so moji najboljši prijatelji: Loti, Tinkara, Ema, Barbara in Karin, tudi moj bratec Urh. Vsak je imel svoj balon. Loti je imela oranžnega, Tinkarin je bil rumen, Emin zelen, Barbin roza, Karin in rdeč in Urhov moder. Jaz sem vzela lila balon. Rekla sem, da moram iti domov. Odletela sem. Vsakemu sem prinesla en pisan balon. Vsi so bili zelo veseli!

Eva Jerman, 3. a

Nekega dne sem šla na sprehod z novim rumenim dežnikom. Nato je zapihal močan veter. Malo sem se ustrašila, nato pa zašepetala: »Moj dežnik je lahko balon.« in dežnik je z mano poletel. Čez nekaj trenutkov sem se znašla v deželi oblakov. Tam je bilo veliko oblakov, tudi mavrica. Nato je prišel velik oblak. Poletela sem v veselje, potem pa nazaj v deželo oblakov. Kar naenkrat se je prikazalo na stotine dežnikov. Vsak je bil drugačen. Zelo so bili zanimivi. Pomislila sem, da v naši družini potrebujemo dežnike. Vzela sem jih. Na žalost je bilo že pozno. Morala sem domov. Ko sem prišla domov, sem vsakemu dala dežnik. Zelo so jim bili všeč. Naslednji dan so šli vsi na sprehod, ampak z dežnikom, ker je bil nov.

Loti Mušinović, 3. a

Nekoč mi je bilo zelo dolgčas. Vzel sem dežnik in žogo, šel ven in se igral z žogo. Žoga se je prebodla. Prijel sem dežnik in poletel. Tako dolgo sem letel, da sem mislil, da sem preletel že ves svet. Potem sem priletel v deželo žog. Žoge so rasle na zelo dolgih steblih. Ogledoval sem žoge in našel sem eno, ki je bila enaka kot moja. Mislim, da sem tu sam in sem hotel že oditi. A so prišli moji prijatelji. Odtrgali smo si vsak svojo žogo in se igrali. Potem sem za vsakega družinskega člana odtrgal eno žogo in odletel domov. Spet sem dolgo letel. Ko sem prišel domov, me je oči kregal. Dal sem mu žogo, pa je nehal. Nato sem nesel žoge še ostalim domačim. Vsi so bili veseli.

Urh Veternik, 3. A

Kaja Knific, 5. b

SANJSKA DEŽELA

Moja sanjska dežela je neonesnažena dežela, v njej je veliko živali in zelo veliko rastlin in gozda.

Tako deželo bi rad imel, ker imam zelo rad živali in naravo. Zelo rad pa imam tudi svoje prijatelje, zato bi v mojo deželo lahko prišli, ker bi bila drugače moja dežela zelo onesnažena. V moji deželi pa ne bi bilo televizij.

To je moja sanska dežela.

Gašper Gros, 4. a

POTOVANJE S ČUDEŽNO NAPRAVO V VESOLJE

Ko sem pri moji teti Mateji prespala za kakšen teden, sem ji pomagala paziti moja dva bratranca Tevža in Aljaža. Vsak dan sem ji tudi pomagala peči piškote. Po koncu tedna mi je rekla, če bi šli z mojo čudežno napravo odkrivat svet. To mi je bila zelo čudovita ideja, zato sem bila takoj za to.

Naslednji teden sva se odpravili. Najprej sem ji pokazala svojo čudežno napravo. Rekla je, da je zelo čudovita. Čez nekaj ur sva se odpeljali. Jaz sem imela že izvrstno idejo, kam bi se najprej odpeljali. Teti Mateji sem rekla, da bova šli najprej na Sonce. Mateja je takoj prebledela. Rekla je, da tam lahko umreš samo, če že stopiš ven. To me je zelo užalilo. Potem sem ji rekla, če greva lahko na Luno. Mateji je spet zastal dih. Rekla je, da je predaleč. To me je še bolj razjezilo. Potem nisem imela več idej. Ampak teta Mateja jih je imela. Čez nekaj časa pa mi je rekla, če bi šli na Jupiter. To je bila izvrstna ideja, zato sem ji takoj rekla, naj naju odpelje tja. Do tja je bila zelo dolga pot, ampak je bila vseeno krajša kot do Lune. Ko sva prispeli do tja, je bila že noč. Jaz sem razmišljala, kje bi prespali, ker nisva imeli ničesar za pod zob, niti spalne vreče. Šele potem sem se spomnila, da sva spalni vreči vzeli s sabo. In šele, ko sva bili pripravljeni za spanje, sva zaspali kot Mali princ na Jupitru. Zjutraj sva se zgodaj odpravili, ker naju je čakala dolga pot do doma. Ko sva šli nazaj, sem skakala po trampolinu. Bilo je zelo zabavno.

Doma sem mami povedala kako je bilo. Povedala sem ji tudi, da sem ji prinesla spominek, ne da bi teta Mateja kaj vedela. Mami je bila zelo zadovoljna, da sem v redu in brez poškodb.

Eva Gros, 4. a

URA

Sem stenska ura. Imam belo ohišje in številčnico. Visim v 4. a razredu. Poleg mene je bel zvočnik. Uporabljajo ga zato, da otroci bolje slišijo zvonjenje. Ko zazvoni, me boli organizem.

Otrokom kažem čas. Vedno potihno odštevajo sekunde. Vedno opazujem, kakšno pisavo imajo. Julija ima res grdo pisavo. Ko vsi odidejo, se zelo dolgočasim. Družbo mi delajo le čistilke. Ampak ko naslednje jutro pridejo ponoreli otroci, je še bolj nelagodno kot zvečer. Zato zatisnem oči in zazvoni zvonec. To res ni prijetno.

Tokrat je bilo vse drugače. Učiteljica me je vzela s stene in me dala nekemu gospodu. Od takrat naprej živim srečno.

Emma Kogoj, 3. b

Sem ročna ura. Mene vsakič, ko gre pod tuš, Emma da dol. Vedno, ko gre spat, me da v omaro. Preden gre spat, navije budilko. Zjutraj gre umiti zobe in se obleče. Vzame me s seboj v šolo. Odnese me v 6.b. Tam sem videla veliko otrok in učiteljico. Enkrat sem se pokvarila. Pri urarju je bilo veliko ur. Tam sem videla stensko uro in štoparico. Potem smo kupili stensko uro. Ko smo prišli domov, smo obesili uro v sobi na steno. Stenski uri je bilo lepo. Jaz sem ura z okraski in modre barve.

Timon Valjavec, 3. b

Živijo! Sem ura budilka. Skoraj vsak dan zakričim, da Luka zbudim, ker mora v šolo. Vsak dan me navije. Nastavi me na 6:30. Potem gre spat. A me je izgubil – pod posteljo. Ohišje imam modro, na vrhu imam gumb, da me ugasne. Nogice imam rdeče.

Luka Toporiš, 3. b

Lana Kaštrun, 7. a

Sem ročna ura. Ko sem bila v trgovini, je bilo veliko ur pred mano. A nekega dne me je kupil neki fant, po imenu Žak. Z Žakom greva velikokrat ven igrat nogomet. Ko je že pozno, pogleda na mojo številčnico in potem odhitiva domov. A nekega dne me je Žak izgubil na travniku. Iskali so me in iskali. Name je padal dež in sem se pokvarila. Nekega dne me je Žak našel. Odhitel je domov in povedal mami in očiju, da je našel svojo uro. A nisem delala. Potem so me odpeljali k urarju. Tam je bilo zelo veliko ur. Veliko smo se pogovarjale, dokler me niso popravili in smo odšli domov.

Žak Boncelj, 3. b

Sem ura štoparica, moj lastnik je Urban. On je najboljši lastnik. Z mano meri čas, ko tečejo na progi. No, toliko o mojem lastniku. Naj se opišem. Sem črna, imam dva gumba, na sredi imam steklo in pod steklom so številke. Videla sem že veliko tekmovanj. Nekega dne, ko je bila najbolj pomembna tekma, sem se pa pokvarila. Urban ni mogel iti na tekmo brez mene. Šla sva k urarju. Urar me je popravil. Potem sva se usedla v avto in pravočasno ujela tekmo. Zmagali so Afričani. No, tako je moje življenje.

Blaž Jemec, 3. b

Sem ročna ura. Moja lastnica je doktorica. Vsak dan sem v bolnici. Nimam veliko razgleda. Pogled imam na stare ljudi. Moj gumbek za nastavitve je odpadel. Potem so šli k urarju in so mi gumbek prilepili nazaj. Zato sem bila enkrat zunaj. Tudi v sobi sem srečna, ker imam prijateljico – stensko uro. Stenska ura mi je rekla, naj ne bom žalostna, saj sem ročna ura in grem lahko ven. Jaz pa nisem nič rekla.

Ela Dubravčič, 3. b

Jaz sem stenska ura. Vedno sem sama. V šoli skrbi zame učiteljica 3. b razreda. Enkrat sem se zataknila med zobniki. Peljali so me k urarju. Spoznala sem veliko prijateljev. Potem je bilo spet dolgčas. Naenkrat sem dobila prijatelja. To je bila peščena ura. Juhej, zdaj pa nisem več sama, sem zakričala. Drugi dan me niso več rabili. Začeli so me prodajati. Kupil me je neki gospod. Potem sem bila v kuhinji. Skozi okno sem kukala in videla drevo. Na njem so prepevali ptički. Jaz pa sem kar naprej tiktakala.

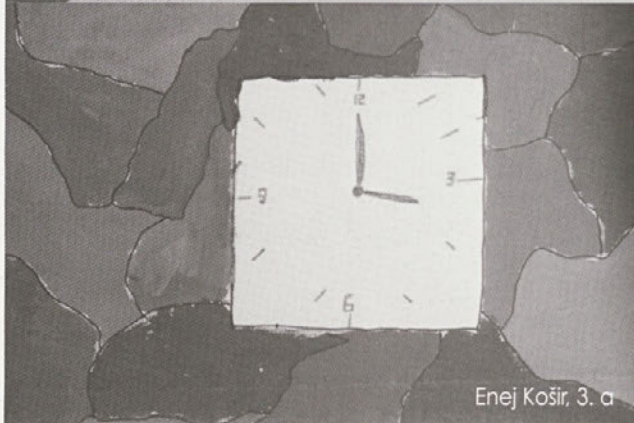
Matevž Dovžan, 3. b

Barbara Ribič, 3. a

Maruša Lučič Bolka, 9. b

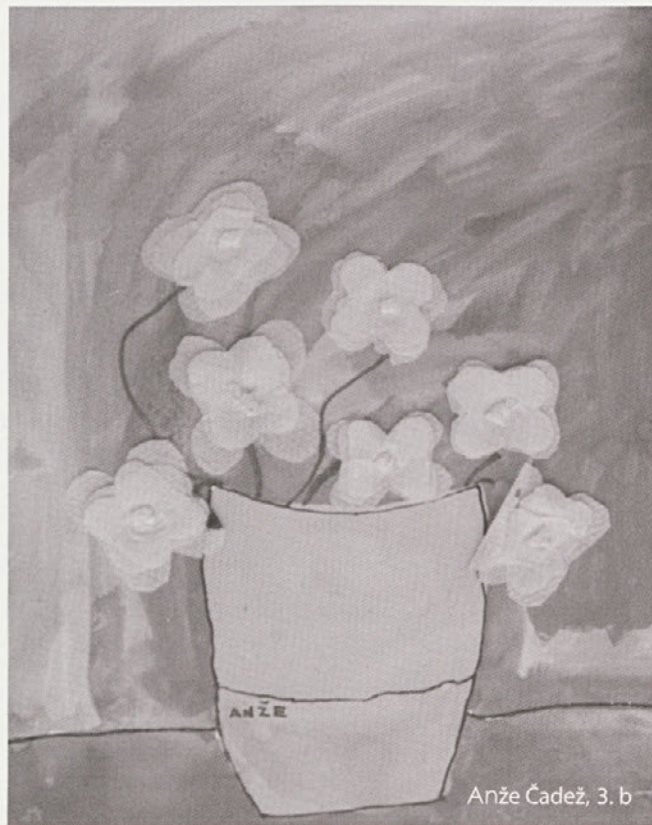

Enej Košir, 3. a

ZBIRANJE STAREGA PAPIRJA

V zbiralnih akcijah starega papirja, jesenski in spomladanski, že naša šola tradicionalno zbere ogromno odpadnega papirja. V tem šolskem letu učenci in seveda starši niso razočarali. Jesenska akcija je potekala 22. in 23. 9. 2015. Celotna šola je zbrala več kot 32 ton papirja. Razred, ki se je najbolj odrezal in bil za to tudi nagrajen, je bil 9. a. 5. in 6. aprila 2016 je podobno kot jesenska potekala tudi spomladanska akcija, le da smo zbrali še več papirja, in sicer kar 37 ton in pol.

In kako s tem koristimo okolju? Iz odpadnega papirja pridobimo papir, ki je primeren za ponovno uporabo (revije, časopisi, imeniki ...). Recikliranje ene tone starega časopisnega papirja prihrani okoli tona lesa, medtem ko recikliranje ene tone starega papirja iz naših tiskalnikov prihrani več kot 2 tona lesa.

EKOLOGIJA JE TUDI ODNOS DO HRANE

INTERVJU Z ANO KUCHAR, VODJO OBRATOV V KUHINJI

Tudi krompir na tvojem krožniku ima svojo zgodbo
Ko v šoli jemo malico oz. kosilo, se redko vprašamo, od kod ta hrana pride ali pa kam gredo ostanki. Če pa že se, so te misli navadno negativne, saj se največkrat pojavijo ob neljubih jedeh. Morda je čas, da se malce bolj poglobimo v dejstva in spoznamo postopke priprave. Kakšna je zgodba našega obroka? Kdo so ljudje, ki nam jo strežejo? Da bi to izvedela, sem se v kratkem intervjuju pogovorila z Ano Kuhar, ki je vodja obratov v kuhinji.

Za začetek bi vas vprašala, kakšna je vaša vloga v kuhinji.
 Sem v bistvu vodja obratov oz. kuhinje. To pomeni, da skrbim za sam proces dela, nabavo, da vse poteka, koordinacijo delavcev in tako naprej. Usklajujem jedilnike za to šolsko organizatorico prehrane. V glavnem za to, da vse normalno funkcionira.

Koliko časa ste vi že na naši šoli ter ali vas to delo veseli?

Ja, je kar zanimivo, tukaj pa sem že drugo šolsko leto. Ali se je v teh dveh šolskih letih kaj spremenilo? Način priprave ne, načeloma je isti, tudi jedilniki se niso drastično spremenili, ker poskušam gledati, da je tako, kakor takrat, ko me je vpeljala moja predhodnica, ker so imeli oni poprej več usklajevanja, torej nekih bistvenih sprememb ni.

Ali sami sestavljate jedilnike ali vam še kdo pomaga pri tem?

Jedilnik sestavljam jaz, končno pa se usklajujemo s šolo, ki jo zastopa organizatorica prehrane Ana Mrgole. Ko je potrjen z obeh strani, takrat je potem jedilnik oblikovan.

Koliko hrane pripravite sami, koliko jo dobite že vnaprej pripravljene?

Že vnaprej pripravljene hrane ne dobimo veliko, v bistvu mi delamo tako, da so dnevno pripeljana vsa živila sem, ker tudi nimamo tako velikih skladišč, da bi shranjevali. V bistvu vse skuhamo sami.

Katere hrane se največ zavrže ter koliko? Od česa je odvisno? Kam ta hrana sploh gre?

Zelo se opazi, kakšen je jedilnik. Včasih tudi zavisi, kakšna je bila malica oz. kosilo. Če je malica bolj nasitna, tudi kosila

manj pojedjo. Delam tudi na Osnovni šoli Krize in sem opazila, da sta si šoli dosti različni, tako tudi želje učencev. Tukaj, se mi zdi, da zelo neradi jedo kakšne juhe, enolončnice ali nove jedi oz. surovine, npr. lečo. To se mi zdi, da ni ravno priljubljeno. Kar se pa tiče poti, ki čaka vso zavrženo hrano za tem, ko jo otroci odvržejo v smeti, pa imamo pogodbo z nekim odjemalcem bioterov. Ti pridejo dvakrat tedensko po zavrženo hrano in jo odpeljejo, kot po zakonodaji mora biti.

Slišala sem, da potujete med šolami. Ali je tam organizacija drugačna kot na naši?

S strani našega podjetja, ki se ukvarja z gostinstvom na različnih obratih, so si ti med seboj precej različni, vsak je po svoje malo drugačen. Šole so druga specifika, upokojeanci spet druga, delavci zopet nov način priprave hrane. Ja, vsaka kuhinja je drugačna.

So na naši šoli kuharji že dlje časa ali so nekateri tudi novi?

Tatjana in Jeli sta pri nas že tam nekje 20, 30 let, morda sem malce zgrešila. Sta stalni. V primeru, da ima nekdo zdravstvene težave, ga nadomesti nekdo drug. Če ste opazili, je bil nek fant tukaj. On bo tudi prišel nazaj, tako da on kuha.

Kaj pa kuharji najraje pripravljajo za kosila, malice?

Verjetno jim je v veselje pripravljati nekaj, kar tudi učenci jejo ... Znajo tudi prisluhnti oz. približno vejo, kaj imajo učenci raje. Nekateri stvari se potem tudi tako pripravljajo, da otroci pojejo. Drugače pa je to odvisno od procesa dela.

Maruša Lučič Bolka, 9. b

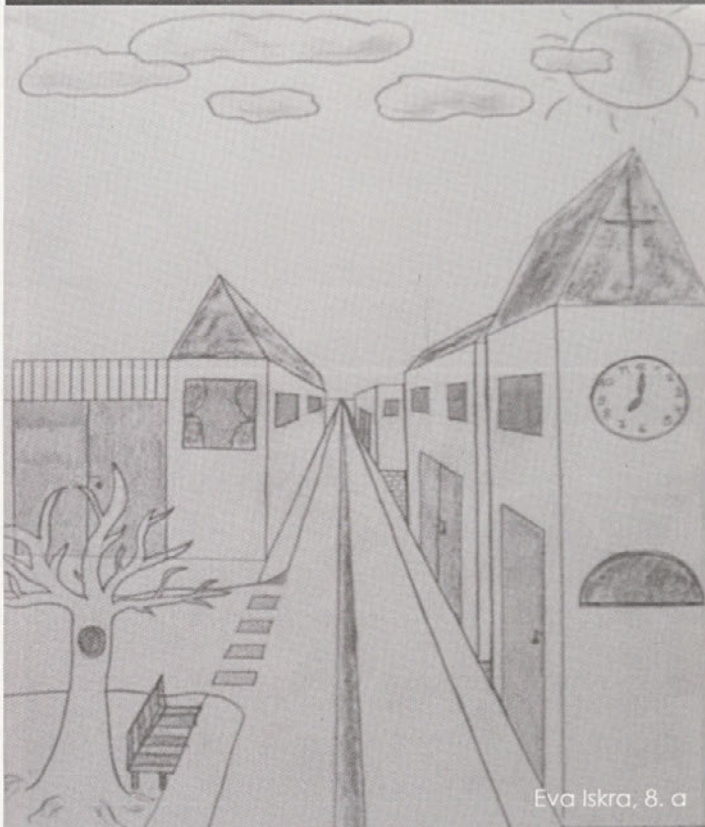
Število prebivalcev sveta se večja, ob tem pa je prva misel – kako bo Zemlja lahko preživela vedno več ljudi. Na eni sveta so še vedno obubožani in lačni narodi, na razvitem Zahodu pa se 1/3 pridelane hrane zavrže. To pomeni, da se letno v EU zavrže 123 kg hrane na prebivalca, v Sloveniji pa 72 kg! Si predstavljate, koliko energije in naravnih materialov se pri tem zavrže (voda, elektrika ...)?

Količina neprodanega kruha na Dunaju bi zadostovala za količino kruha, ki jo pojedjo prebivalci Gradca!

Slovenija je po obdelovalnih in kmetijskih površinah pod povprečjem v EU. To pomeni, da moramo uvoziti 62 % sadja in zelenjave.

Klara Polajnar, 9. b

Eva Iskra, 8. a

OPIS SOŠOLCA

Martin je zelo prijazen fant. Živi v hiši blizu šole. Star je 9 let in ima sestro, ki je stara 6 let. Mami dela v šoli oče pa je gasilec. V hiši z njimi živi tudi stara mama. Ima rjave kratke lase, trenira kickboks in ima mačko po imenu Kiti. Je drugi največji v razredu. Je priden in se lepo vede. Čeprav trenira kickboks je zelo miroljuben. Martin je moj najboljši prijatelj.

Klemen Aljančič, 4.b

OPIS LONČNICE KAKTUS

Nekateri kaktusi rastejo v puščavi, nekatere pa že za 1 euro dobiš v cvetličarni, enega imamo mi doma. Zalivati ga je treba 2-krat na mesec po malo. Vsi vemo kaj je kaktus, to je rastlina z bodicami. Kaktusi so lahko veliki ali majhni, strupeni ali ne, tanki ali debeli. Lahko jih imamo v lončnici v stanovanju ali pa so v puščavi. Kaktusi so v puščavi lahko tudi strupeni, in če se zbodemo in je bodica strupena iz njih priteče strup, lahko pa so tudi dom različnih živali npr. sova.

Ula Meglič, 4.B

DOLGČAS NA OBISKU

Dolgčas. Kaj to sploh je dolgčas? Ne bi vedela, kaj je dolgčas, če ne bi nekega dne prišel nek čuden siv mož z dolgo brado in velikimi čevlji. Skakala sem s svojo kolebnico in čakala dedka, da bi se igrala badminton. Med skokom me je ustavil in rekel, da je badminton dolgočasen. Strinjala sem se z njim in se usedla na klop. Začela sem brati knjigo. Gospod pa me je pri tretjem stavku ustavil in rekel, da so knjige ne-zabavne in utrudljive. Verjela sem mu. Mami me je poslala v trgovino po kruh, jajca, sir in salamo. Ko sem vzela vrečko s police, se je spet oglasil mož z velikimi čevlji ter brado. »Pot do trgovine je dolgočasna in dolga, bodi raje doma.« Saj imaš prav, sem mu rekla in ostala doma. Obsedela sva na klopci. Čez nekaj časa sem ga vprašala, kako mu je ime. Odgovoril je, da mu je ime Dolgčas. A zato mi je dolgčas! Početi moram nekaj zabavnega. Začela sem se igrati z žogo in tako sem ga premagala.

Tina Stritih, 4. b

BILA SEM JEZNA

Včeraj smo želeli učiteljci pripraviti presenečenje. Dogovorili smo se, da ko bo učiteljica prišla v razred, bomo vsi sedeli in bili tiho. Resnično smo jo želeli presenetiti. Ko je učiteljica prišla kljuko, je Ažbe začel na glas govoriti in vpiti, učiteljica je vstopila in opozorila Ažbeta. Zelo sem bila jezna na Ažbeta, ker se ni držal dogovora. Naslednji odmor smo se želeli pogovoriti z Ažbetom, a nas ni poslušal. Moja jeza se ni mogla umiriti. Upam, da se bomo drugič vsi držali dogovora, da mi ne bo treba prenašati moje jeze, ker sem takrat zelo tečna.

Tina Stritih, 4. b

Martin Kavčič, 4. b

KULTURNI DAN:**SREČANJE S POLICIJSKIM ORKESTROM IN MARTIN KRSPAN MOJI PRVI KUHARSKI POIZKUSI**

V četrtek, 7. aprila 2016, smo si v Cankarjevem domu v Ljubljani ogledali predstavo Martin Krpan ob spremljavi policijskega orkestra.

V glavni vlogi je nastopal Martin Krpan s svojo kobilico, poleg njega pa še cesar s svojo družino in velikan Brdavs. Dogajalni prostori so bili na Vrhu pri Sveti Trojici, kjer je bil Krpan doma, v Trstu, od koder je prevažal sol, in na Dunaju, kjer je bilo cesarsko središče in kjer se je Krpan spopadel z Brdavsom.

Zgodba o Martinu Krpanu sega v čas avstrijskega cesarstva, ko so ljudje nelegalno tovorili sol. Pripoved se začne pozimi.

Zgodba govori o Martinu Krpanu, močnem kmečkem možu, ki se ukvarja s prevažanjem soli. To je bilo takrat prepovedano. Nekega dne je na poti srečal kočijo, v kateri je bil sam cesar. Krpan je zgrabil kobilico in na ozki cesti naredil prostor za kočijo. Cesarja je navdušil s svojo močjo in se mu zlagal, da prevažata kresilno gobo.

Čez nekaj časa je Dunaj napadel zlobni Brdavs. Nihče ga ni mogel premagati. Ubil je celo cesarjevega sina. Cesar se spomni na Martina Krpana in ga poklical na Dunaj. Ko je Krpan prispel na Dunaj, je bil prepričan, da bo zmagal. Za boj z Brdavsom je potreboval orožje. Ker ni našel pravega orožja, je pri kovaču naročil mesarico (sekiro) in iz lipe na grajskem dvorišču naredil kij.

Spopad se je odvijal na Dunaju in v boju je zmagal Krpan. Brdavs je bil premagan. Martin Krpan je rešil Dunaj in cesar ga je bogato nagradil.

Zgodba nam sporoča, da je bil edino preprost kmet slovenskega rodu dovolj močan in pameten, da je premagal Brdavs in rešil cesarstvo.

Predstava mi je bila všeč, saj sem zgodbo že poznala, ampak v predstavi je bila prikazana tudi z glasbo in lepo pripovedjo.

Brina Ahačič, 5. b

Matej Pogačnik, 9. b

Učiteljica nam je zadala domačo nalogo, da se doma preizkusimo v kuharski vlogi. Kot kuharica sem se preizkusila v soboto, 13.11.2015. Priznati moram, da to ni bila lahka naloga in je potrebovala kar nekaj priprave.

Nadela sem si predpasnik. Iz hladilnika sem vzela jajca in mleko, iz omare pa moko, sladkor, sol, ponev, merilno posodo, manjšo žlico, zajemalko, olje, marmelado in električni mešalnik. Najprej sem si pripravila zmes za palačinke, pri tem pa mi je na pomoč priskočila mama. Zanimivo se mi je zdelo, da za dobro zmes potrebujeva tudi sol. Mama ni znala povedati zakaj jo potrebujeva je rekla, da pač tako je. Prižgala sem štedilnik in čakal me je najtežji del - peka palačink. Prvo palačinko sem zažgala in z mamo sva se smejala, ker sva že prvo palačinko morali vreči v smeti. Ostale so bile na videz popolne, kot da bi bila boljše kot mojster kuhinje, šef Bine Volčič. Pečene palačinke sem namazala s šipkovo marmelado. Z mamo sva se zleknili na sedežno in jedli palačinke. Srečo sva imeli, da je zazvonil zvonec, ker je bilo palačink preveč. Na obisk sta prišli teta in sestrična. Obe sta se nama pridružili pri pojedini na sedežni.

Peka palačink je zanimiva, obenem pa tudi malo zahtevna, saj moraš poznati kar nekaj stvari, da lahko pečeš: priprava sestavin, uporaba štedilnika, mešalnika... Teta Klavdija pa si je zaželela, da bi nam učiteljica dala večkrat tako sladko nalogo, ker smo se prijetno družili in mljaskali.

Zala Teran, 5. B

Zelo rada kuham. Kuhanje se mi zdi zabavno. Najbolj uživam, kadar pečem sladice. Pri tem mi pomaga mami, včasih pa kaj naredim čisto sama.

Moja prva sladica so bili čokoladni mafini. Na spletu sem našla recept in zdel se mi je enostaven. Oblekla sem predpasnik in pripravila sestavine. Pri delu sem uporabljala kuhinjsko tehtnico, posode in metlico za mešanje. Zmešala sem suhe in mokre sestavine, da sem dobila maso za mafine. V poseben pekač sem dala papirnate modelčke in vanje dala maso. V vsak modelček sem dodala žlico nutelle. Pri delu sem bila zelo natančna. Ko je bila pečica ogreta, sem pekač dala v pečico. Pospravila sem kuhinjo. Ves čas sem opazovala, kaj se dogaja v

pečici. Mafini so se lepo pekli in v kuhinji je dišalo. Po dvajsetih minutah so bili pečeni. Ko so se ohladili, smo jih poskusili in bili so zelo dobri. Vsi so me pohvalili in bila sem vesela.

Mafine sem še večkrat spekla, a prvi so bili najbolj posebni, ker sem jih spekla sama. Komaj čakam, da preizkusim kakšen nov recept.

Brina Ahačič, 5. b

Našli smo prvi dve knjigi, tretje nismo našli, tam smo dobili dve točki. Druga naloga je bila Priročniki.

Iz knjige in internetne strani smo dobili dva pomena za besedo učenec. Tukaj smo dobili eno točko, naslednja in to zadnja naloga je bila Poučni (strokovni) del knjižnice. Tema je bila Gradovi.

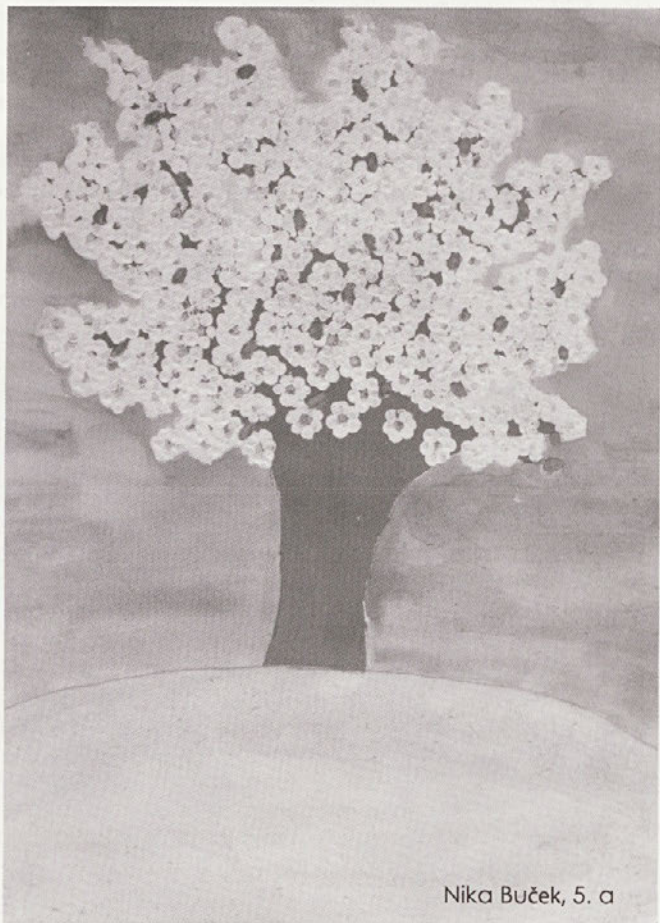
Kim in Maša sta našli en vir, jaz pa dva. To so bile tri točke. Ta obisk mi je bil zelo všeč.

Peter Srečnik, 5. b

ZABAVNA IN POUČNA URA V ŠOLSKE KNJIŽNICE

V letošnjem šolskem letu je naš razred, 5. b, obiskal šolsko knjižnico. Najprej nas je naša učiteljica že v razredu razdelila v dve skupini. V prvi skupini je bilo nekoliko več učencev kot v naši. Šolsko knjižnico je najprej obiskala prva skupina. Takrat je naša skupina imela pouk Naravoslovja in tehnike. Nato smo se zamenjali. Ko je šla v knjižnico naša skupina, smo bili vsi zelo veseli. Preden smo vstopili v knjižnico, nas je učiteljica razdelila v tri ekipe. Jaz sem bila v zadnji ekipi skupaj z dvema sošolcema. Knjižničarka je vsakemu izmed nas razdelila liste s tremi nalogami, vsaka ekipa pa je prejela še skupni list. Pri prvi nalogi smo morali poiskati posamezne knjige. Druga naloga je od nas zahtevala, da smo poiskali besedo v Slovarju slovenskega knjižnega jezika. Zadnja naloga pa je bila, da smo poiskali čim več knjig o temi, ki smo jo imeli napisano na listu. Naša ekipa je na policah šolske knjižnice iskala knjige o kitarah, s pomočjo računalnika pa smo poiskali tudi spletne vire o tem glasbilu. Meni je bila najbolj všeč prva naloga, saj smo zmagali. No, tudi pri drugi in tretji nalogi smo dobili vse možne točke. Pri tej šolski uri sem se zelo zabavala. To, kar nas je knjižničarka hotela naučiti, je bilo, da od takrat naprej knjige znamo poiskati sami. Komaj čakam, da grem po novo.

Tija Stritih, 5. B

Nika Buček, 5. a

Ko smo prišli v knjižnico, smo odšli v skupine in se usedli na stole. Bil sem skupini s Mašo, Alexom in Kim. Vodja skupine sem bil jaz. Naš prvi naslov je bil Lepopisni del knjižnice. V tej nalogi smo morali najti tri knjige: Kremplin, Maja že ve in Deček in reka.

STARŠI IN JAZ

Starši so ljudje, ki nas spremljajo ob vsakem koraku in celo življenje. So najpomembnejše osebe na svetu. Zato moramo imeti dober odnos z njimi. Pri večini to ni problem. Če pa o tem dvomimo, se moramo bolj potruditi.

Starši. Moji so to vlogo dobili še preden sem prišla na ta svet, saj imam starejšega brata. Oni so posebne osebe v našem življenju, že od majhnih nog nas spremljajo. Pomagali so nam do prvih korakov in bili ob njih tako srečni in ponosni na nas, čeprav se nam to zdi povsem običajna stvar. In zaradi vseh teh lastnosti, ki jih mi kot otroci še ne razumemo povsem, so junaki. Junaki svojim otrokom. Moja dva junaka sta zame najboljša na svetu in ju imam rada in to se pozna tudi v naših odnosih. Imamo veliko dobrih dni, včasih pa pride tudi kakšen dan, ki ni ravno tak. V večini primerov do nesoglasij pride zaradi moje trme ali njihovega nerazumevanja mojega razmišljanja. Večinoma me starši razumejo in mi ne »težijo«, kot najstniki radi rečemo, zato mislim, da njuna vzgoja ni prestroga, ampak je v mejah normale. Tako kot v večini primerov me ati vzgaja bolj strogo, mami pa je bolj popustljiva. Čeprav sta starša ločena, so jima po mojem mnenju pomembne iste značajske lastnosti, zato v vzgoji ni preveč razlik. Oba me imata nadvse rada in to mi brez problema tudi povesta, ko to rabim. Seveda jima ljubezen vračam in jima to povem ob vsaki priložnosti. Mislim, da je najlepše, kar sta mi podarila, življenje, saj brez njega tudi do drugih presenečenj ne bi prišlo. Poleg tega me spremljata in spodbujata do vseh ciljev in zato sem jima izredno hvaležna. Po mojem mnenju sta mi najbolj hvaležna za to, da me imata takšno, kakšna sem. Pa čeprav sem včasih sitna, trmasta in svojeglava. S staršema preživim veliko časa, še posebej z mami, kjer živim čez teden in prav zaradi tega, ker sem z njo največ časa, ker govorim o težavah, čustvih, odraščanju in lepih rečeh, ki se mi zgodijo. Z obema preživeti čas dobro izkoristim. Včasih gremo na izlet ali pa se samo pogovarjamo, smejimo ali igramo kakšno igro. Svojih staršev nikoli ne bi zamenjala, ker sta mi zelo všeč in sta v večini stvarih moj vzor. Mislim, da bi vsi starši morali biti vzor svojim otrokom in jim znati pokazati lepe stvari v življenju. In najlepše stvari v življenju so ljubezen, sreča, prijateljstvo, samozavest in najmanjše malenkosti, ki se nam zgodijo vsak dan in če se jim zavedaš, je tvoje življenje skupaj s starši srečno in posebno na svoj način.

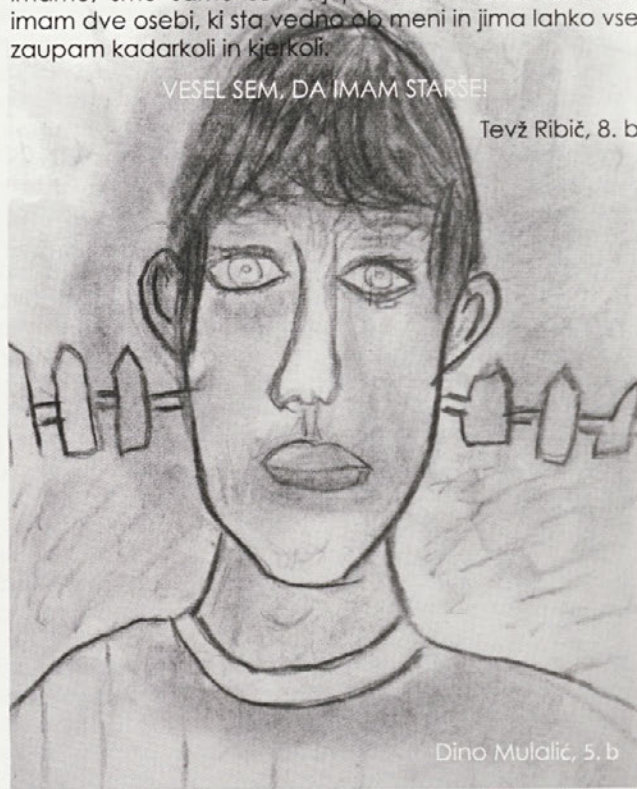
Lara Malovrh, 8. a

Da imam starša, sem najbolj vesel človek na svetu. Čeprav sta kdaj zelo jezna in »tečna«, ju imam še vseeno najraje. Ob meni sta celo življenje in brez njiju bi bilo moje življenje nesmiselno. Moja starša lahko postaneta zelo stroga, če kaj ne naredim prav, ampak sta večino časa popustljiva, kar mi je zelo všeč. Starša me imata po mojem mnenju neizmerno rada, kar mi je najljubše pri njiju. Da me imata rada, kažeta s tem, da mi veliko stvari dovolita, da mi dosti stvari kupita, predvsem pa to kažeta s tem, ko si vsaj dve uri na dan vzameta čas zame. Starša mi vsak dan naredita lepši, ampak nekaj najlepšega mi naredita s tem, ko me vsako leto peljeta na morje, na smučanje in na razne enodnevnne izlete. Res »Uauu!«

Seveda se ob vsem tem našem času, ki ga preživimo skupaj, najdejo tudi trenutki, ko si zaupamo vse naše probleme in »poteškoče«. Zaradi vseh težav, ki jih imamo, smo samo še bolj povezani. Vesel sem, da imam dve osebi, ki sta vedno ob meni in jima lahko vse zaupam kadarkoli in kjer koli.

VESEL SEM, DA IMAM STARŠE!

Tevž Ribič, 8. b

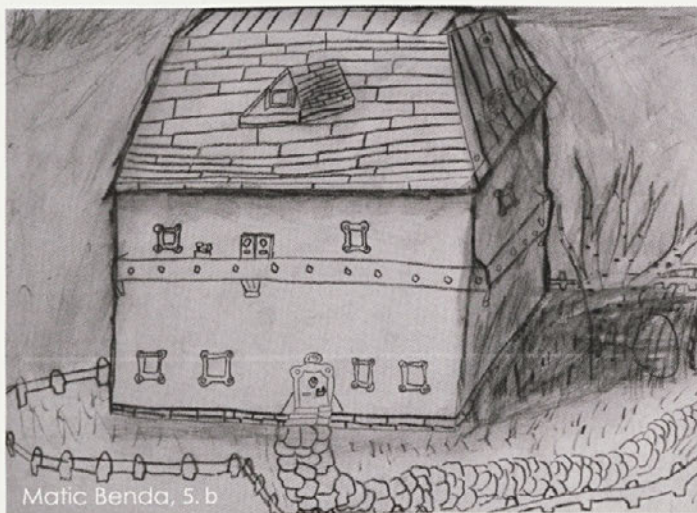
Dino Mulalić, 5. b

S starši smo se od nekdaj dobro razumeli. Seveda, ne bi šlo brez odločnosti mojih staršev. Ni mi vendar vedno vseč njihov strog način, ampak verjamem, da je to prava pot do uspeha. Da me imajo starši radi, o tem sploh ni dvoma. Se razume, da jim to tudi vračam, kar jim pokažem s svojo naklonjenostjo. Najbolj so me razveselili, ko so mi povedali, da bomo najeli avtodom in potovali po Franciji in Švici. Bil sem presenečen in zelo vesel. Tudi jaz sem naredil nekaj lepega zanje, razveselil sem jih na materinski dan ali dan očetov.

S starši preživim večino svojega časa, tako da se družimo med seboj. Mislim, da radi preživljajo čas z menoj. Velikokrat, pravzaprav kar pogosto, se pogovarjamo o svojih čustvih in stvareh, ki nam ležijo na dnu srca. To mi je vseč bolj kot vse. Pogovarjamo se, ko smo na tleh in potrfti. To počnemo zelo umirjeno in spontano.

Žiga Štucin, 8. b

Moja družina šteje tri člane. Moja mami dela na ministrstvu za delo, moj oči pa je zaposlen v podjetju Lyoness. Nimam bratov in sester. Popoldne sva z mami ponavadi sami doma in gledava televizijo, med vikendi pa gremo ponavadi zjutraj skupaj v hribe, popoldne pa vedno drugače. Med počitnicami pozimi smučamo, poleti pa kolesarimo ali pa smo na morju v Kopru. Najlepše se imamo, ko smo vsi skupaj doma.

Ula Meglič, 4. b

Moja družina šteje štiri člane. Ati Peter je strojni tehnik in dela v podjetju Intec-MKD v Križah. Skrbi, da so stranke zadovoljne in da vse izdelke dobijo v dogovorjenem roku. Mami Meta je grafični tehnik in trenutno zaposlena v šoli. Imam sestro Nežo, ki se najraje igra s kockami. Starša ne marata, da ju motiva pri pitju kave. Največkrat se spremo takrat, ko z Nežo ne ubogava. To pa se, na srečo, zgodi bolj malokrat. Med tednom ni veliko časa, zato pa izkoristimo vikend. Pozimi smučamo, poleti kolesarimo. Poletne počitnice pa uživamo v Maredi. Najlepše se imamo takrat, ko je vsem vse prav.

Martin Kavčič, 4. b

PASTI MLADOSTNIŠTVA

Alkohol, cigareti, droge
mladostništvo
Facebook, instagram
neprava uporaba
hitra prehrana
slaba družba
težava
večja težava
pomoč pri starših
STRAH.

Nika Krištof, 9. a

Tija Strižih, 5. b

OČETOV ODGOVOR

Opri se grob moj težak,
da mojega sina vidim spet,
ki ga nisem slišal pet dolgih let,
zdaj že gotovo je prelep možak.
Oh, sine moj predragi,
kaj ti je življenje naredilo,
pazi, da se ti kaj
hujšega nebo zgodilo,
sine moj ubogi.
Brez prijateljev, brez sreče,
brez "ficka",
to ni najhujši boj,
hujše je, ko v življenski greš pokoj.
Sin življenja se naužij,
saj čas ga bo hitro vzal,
za smrt dovolj še nisi zrel.

Nina Kapelj, 9. b

OČETOV ODGOVOR

Iz groba ven ne morem in ne grem,
a saj sem dosti časa živel,
kaj vse sem doživel!

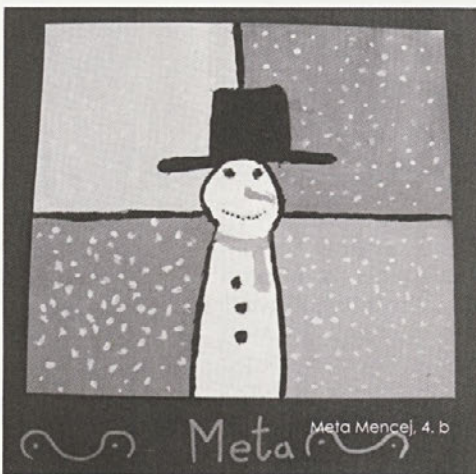
Sin moj, življenje je šele pred tabo,
na koncu zmeraj se izteče,
spopasti se moraš sam s sabo.

Imeti moraš voljo,
za sklepanje prijateljstev.
Pa dušo,
da dosežeš, kar mika tebe.
Na koncu le še štepec sreče,
a ta zmeraj pride sama od sebe.

Tukaj se ustavim in ti o življenju povem;
V svetu se vsi najprej rodijo,
shodijo,
še nato v svet napotijo,
nobenih izjem.
Življenje živimo, da se nekaj naučimo,
to ti povem.

Če misliš da to konec je,
da življenje tvoje bo beda in obup,
zadihaj in ustavi se,
z novim zrakom v pljučih spet,
pošiljam te v svet.

Klara Polajnar, 9. b

Meta Mencej, 4. b

ŽIVLJENJE DANDANES

Droge.
Mladina, brez pravih prijateljev.
Tehnologija.
Brez čutnost.
Razizem.
Slabi pogoji.
Matematika, ki je v bistvu sploh
Ne potrebuješ 4x4.
Ni zime. Z-Z-Zime.
Vroče poletje. V-V-Vroče.
Lepo življenje!

Sara Biščevič, 9. a

OČETOV ODGOVOR

Živijo, sin moj,
vesel sem da si me obiskal,
ampak nočem,
da bi sedaj tukaj jokal.
Lepo mi je v grobu, brez skrbi,
čeprav bi te rad videl odrasčati.
Žal mi je, da sem odšel,
ko si bil star 15 let,
zato sem vesel,
da te danes vidim spet.
Vem, da si želiš,
da ostanem tu spodaj,
ker je veliko milejše
kot pri tebi tam zgoraj.
V redu, bom upošteval
tvoj nasvet,
ostal bom tu spodaj,
čeprav bi rad spet videl svet.
Zate pa upam,
da življenje ne bo več čemerno,
želim si pa še to,
da bi postalo veliko bolj veselo.

Rok Selko, 9. b

OČETOV ODGOVOR

Dragin sin moj, bodi vesel
upam da v življenju ne boš nesreče živel.
Pozabi, ne misli name,
izbriši me iz svoje glave.
Dragi sin moj, v šoli boš blestel,
odrastel in otroke imel.
Tvoja žena prelepa bo,
in skupaj srečna bosta zelo.
Prijateljev veliko boš imel
v življenju me boš prebolel.
Nikoli sam obsedel
vedno z drugimi bedel.

Soneti, basni, pravljice,
še sam veš da to ti gre.
Pesnik velik boš postal,
vedi, da vedno ob tebi bom stal.

Jan Valjavec, 9. B

OČETOV ODGOVOR

Na običajen dan na grobu sin me obišče,
naokoli tava in svojo srečo išče.
Pri meni se ustavi
in svojo žalost na dan pridrami
njegova nesreča pa mojo dušo omami.

Sem res mu govoril življenje je lepo,
a kaj ko po svetu mi tava na slepo.
Ljubi sin življenje ni tako nesrečno,
odmisli vse boje in takoj ti bo bolj všečno.

Poišči si prijatelje, ženo in dom,
ne boš več osamljen, ne boš več užaljen,
temveč boš od ljubezni nahranjen.

Boriti pa se moraš,
saj brez borbe ni
življenja in sreče do konca dni.

Neža Perko, 9. b

OČETOV ODGOVOR

Predragi sin moj!
Zakaj, zakaj si obupal nad življenjem,
zakaj ti ta prelepi svet ni všeč,
odgovori mi prosim, odgovori mi.

Zakaj ne želiš si, da bi vstal od tu spodaj,
je res tako hudo, tako temno,
da ne upaš stopiti v svet in mene si želet,
odgovori mi, odgovori mi.

Prenehaj se mi tu že cmeriti
in stopi v svet, poln deklet,
poišči si prijatelje, ustvari si družino.

Stori vse to zame, za svojega očeta,
ki ležim tu v grobu sam, samcat in
slabše od tebe se mi godi,
saj ne uživam sveta kakor ti.

David Bohinjc, 9. b

POČITNICE

Vsako poletje
Miha pripravi se na vroče sončno gretje,
Pripravi si prtljago
in zraven tudi kakšno nesnago.
Čez tri dni odpravi se na morje,
tam kot doma bo veliko bolje.
Lahko se bo kopal,
zaradi kakšnega nepridiprava
pa tudi stokal.
Počitnic veselil se je Miha.
A sedaj nič več,
saj zunaj veter piha.

Nika Selko, 7. a

Nika Mencej, 7. a

LJUBEZEN

Ljubezen je lepa
in včasih tudi slepa.
Ljubezni se ne moramo upreti,
lahko pa poskušamo o njej zapeti.

Vsak ima ljubezen življenja,
kar pa ne pomeni, da ne povzroča
nič trpljenja.

Nekateri so zaljubljeni v hobi,
nekateri v osebo.
Nekateri ji dajejo vzdevke,
nekateri o njej pojejo popevke.

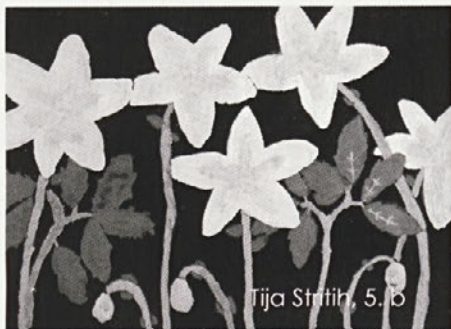
Zaradi ljubezni boš lahko strtl
in se boš hotel zariti v zemljo kot krt.
A na koncu našel boš tisto pravo,
ki ti ne bo le za zabavo.
Tokrat zaljubljen boš do ušes
in to tudi sam kmalu izveš.

Zate takrat lepšega ni,
in videl jo boš tudi ko spi.
Ko zvečer napisala bo lahko noč,
ne boš šel spat jokajoč.

Zjutraj od ljubezni ves boš prevzet,
nekateri pa bodo rekli, da si že zadet.

Vsi ti bodo zavidali,
saj kaj tako lepega še niso videli.

Nataša Umek, 7. a

Tija Striž, 5. b

POČITNICE

Saj veste, ko napoči tisti
čas, ko ljudje,
vpijejo na ves glas
počitnice, počitnice,
takrat šola se zapre
in mi otroci odpočijemo se.
Na počitnicah nam je lepo
in se zabavam zelo,
igramo se s prijatelji
in tako nam dolgčas ni.

Ko pa počitnic ni,
nam vse se žalostno
zdi, a vemo, da nas
čakajo in mi jih
komaj čakamo.

Mark Boncelj, 7. a

ŽIVLJENJE

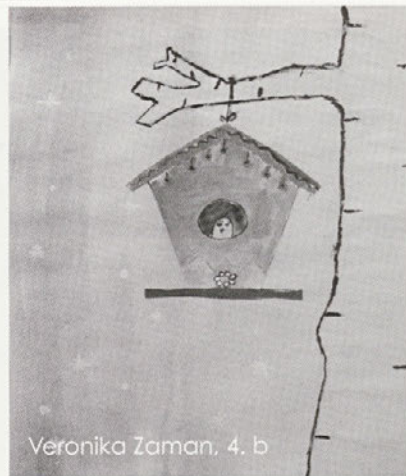
Življenje je le trenutek,
življenje ni le stvar.
Včasih je le kupček,
ki šteje ga kakor dar.

Darilo je najlepše,
dobi ga čisto vsak.
To vzrok je sreče,
ki ne izpuhti v zrak.

Življenje ima vsak od nas,
ki bije mu srce.
Odkriti moramo svoj jaz,
da prej nam kdo ne umre.

Življenja konec zdaj še ni,
a pesem se konča.
Življenje občuduj še ti,
saj se kmalu drugemu
preda.

Primož Lah, 8. b

Veronika Zaman, 4. b

POČITNICE

Počitnice so čas,
ko pride zabava v vas.
In ker šole ni,
zabavamo se vsi.

To je čas za zabavo in ples,
zato vsak ga more izkoristiti res.
Lahko po celem svetu hodiš,
ali pa po domači državi blodiš.

Lahko pa ležariš doma,
to je odvisno od posameznika.
Važno, da ne deluje šola,
da se ti od nje ne zrola.

Ko pa jih je konec,
si jezen in hočeš počiti lonec.
Veš, da v šolo moraš nazaj,
čeprav meniš, da bi bilo bolje, da te
požre zmaj.

Ko pa se šola začne,
vsi vprašajo te,
kako je bilo,
ker pa jih je konec, ti rečeš: »Slabo.«

Nika Mencej, 7. a

MOJE ŽIVLJENJE

Življenje je praznik in delovni dan,
zjutraj vstanem, ves še zaspan-
gledam in čakam, da dan se zbudi,
medtem ko se trudim, se vse odvrti:

rastejo trave, pojejo ptice,
ljudje imajo vse sorte poklice:
babica peče dobre potice,
ti in jaz govoriva si vice...
... takšen vsakdan kaže praznično lice .

Iščem si srečo, ne najdem je vedno,
včasih je super,
včasih pa bedno -
gledam v svet vse bolj radovedno ...

Sem bolj na začetku,
ne vem še, číst kam
in na katero pot se podam ...
... to bo še dolg delovni dan ...

Pia Benda, 8. b

SNEŽINKA ŽELJA

Tiho zapadel je sneg v dolini.
Narisal je pravljico v svoji belini.
Na vasi prižgejo se svetle luči,
snežinke obirajo svoje poti.

So mehke in bele kot lani.
Stopijo v otroški se dlani.
Kaj bi snežinke? Kaj bi ves sneg?
Praznuje in raja ves svet.

Kot pajčolan se vije toplota med
nami.
Vsak na miru obstoji,
dlan odpre, snežinka prileti, si željo
zaželi -
zame, zate, za vse ljudi.

Zala Gašperin, 6. b

Ela Dubravčič, 3. b

MOJE ŽIVLJENJE

Življenje je kot fotoaparát,
osredotočš se na kaj je pomembno,
ujameš dobre trenutke,
ki se razvijejo iz slabih
in če stvari niso uspešne,
narediš še en posnetek.

Življenje ti vsakič ponudi,
še eno možnost.
In reče se ji jutri.

Nehaj čakati na petek,
na poletje,
na nekoga, ki se bo zaljubil vate,
na življenje.
Sreča se doseže, ko jo
nehaš čakati
in narediš
največ od zdajšnjega trenutka.

En dan, se ti bo vse zdelo jasno.
Za zdaj pa se smej zmedenosti,
nasmej se skozi solze
in zavedaj se,
da se vse zgodi z razlogom.

Ula Černilec, 8. b

MOJE ŽIVLJENJE

Dan je dolg,
a še vedno prekratek,
saj je še mnogo stvari,
za katere čez dan časa ni.

Rada se smejim,
včasih jezim,
vendar v šoli vedno
dobro voljo v sebi držim.

Doma pa vedno ni tako,
meni je v mojem svetu lepo,
domači pa vidijo cel kup stvari,
do katerih meni ni.

Maša Hvasti, 8. b

Matic Štular, 5. b

KAKO JE DUHEC RAZVESELJEVAL LJUDI V BOLNIŠNICI

V bolnišnici so bili vsi žalostni, ker so imeli zlome, glavobole, izpahe, vneta ušesa ... Ampak ko je prišel duhec, je bilo vse drugače. Vse boste videli v zgodbi.

Ko je duhec prišel v bolnišnico, je imel s seboj zelo smešno knjigo. Najprej je vstopil k bolnici Maji, kije imela angino. Ko ji je duhec prebral knjigo, se je Maja tako smejala, da je pozabila, da je bolna in je ozdravela. Tako je Maja odšla iz bolnišnice.

Duhec je šel še k Roku. Rok si je vedno želel čarati. Duhec mu je pokazal nekaj čarovniških trikov. Eden izmed njih je bil, da je Roko ozdravel. Za konec je duhec Roku pričaral čarovniški komplet.

Vrata sobe neke gospe so bila odprta in ko je šel duhec mimo vrat, se je gospa tako ustrašila, da je od strahu ozdravela. Duhec je še naprej razveseljeval ljudi v bolnišnici tako, da jim pel, nekaterim je bral smešne zgodbe, nekaterim je čaral lepe risbe. Duhec je bil zadovoljen s sabo. In tudi veliko zaposlenih si je lahko vzelo dopust. Duhec je še naprej opravljal svoje delo.

Nekoč pa je duhec odšel. Vsi so ga pogrešali. A duhec je po pošti pošiljal razglednice, čarovniške sete, smešne zgodbe, kitare ... bolnim otrokom, da so se razvedrili.

Maj Zupan, 3. K

LAŽ IMA KRATKE NOGE

Veverica je pridno nabirala lešnike. Nabrala jih je za celo drevo. Zato je bil pa polh ljubosumen.

Rekel ji je: „Kje si pa dobila toliko lešnikov?“ Veverica pa odgovori: „Na tleh, kje pa.“

Naslednji dan je šel polh iskat lešnike, ampak jih ni nič našel.

Nato je dobil prekrasno idejo, kako bo dobil lešnike. Ukradel jih bo veverici. In tako je čakal in čakal na pravi trenutek. Veverica nikoli ni odšla, zato je moral čakati cele štiri dni. Šel se je pozanimat po gozdu, če kdo lahko zamoti veverico. Našel je volka, medveda, zajca, a nihče ni hotel opraviti njegovega umazanega dela. Kar naenkrat pa se je pojavila lisica. Takoj je privolila in sta šla naslednji dan k veverici. Ravno, ko je polh mislil, da bo lisica zamotila veverico, ji je ukradla vse lešnike in polh jih ni nič dobil. Polh se je počutil krivega, zato je priznal veverici, da je hotel ukrasti lešnike.

Veverica pa mu odgovori: „Saj sem vedela, volk, medved in zajec so mi povedali. "Kaj, vedela si?" se začudi polh."Ja," mu odgovori veverica."Pridi, bova od zdaj naprej skupaj nabirala lešnike," mu reče veverica.

Polh se je počutil usmiljenega in je privolil.

Klemen Slatnar, 7. b

KO ZAJČKI UGANJAJO NORČIJE

Bil je lep pomladni dan in mladi zajčki so se igrali z žogo. Starša stopita iz hiše in povesta, da bosta odšla s prijatelji na pijačo. Jon, Metka in Ludvik so takoj izkoristili priložnost za uganjanje norčij. Ko sta gospod in gospa zajčnik odšla, so se otroci zapodili v hišo. Prižgali so radio in začeli plesati. Metka je splezala na mizo in zakričala »Hej, kaj ko bi odšli v klet, tam je veliko več prostora za ples!« Jon in Ludvik se nista strinjala z Metko. Fanta sta splezala na mizo k Metki. Ker miza ni bila preveč močna, je počila in vsi so padli na tla. Odšli so v klet in Ludvik zavpije: »Juhej, to pa bo zabava in polh!« Metka in Jon sta se strinjala. Ko so prišli do strmih stopnic, ki so vodile v klet, so se malce ustrašili, ampak so vseeno odšli dol, medtem ko sta se fanta smejala, je Metka padala po stopnicah. Z dna se je slišalo

le »Av, kako boli!« Fanta sta stekla po povoj in povila Metkin gleženj. Spet so prižgali radio, ampak tokrat sta plesala le Jon in Ludvik. Glasba je bila tako glasna, da so celo slike in pokali padali s polic. Metka je imela zelo dober sluh, zato je slišala korake staršev. Zakričala je: »Ugasnita radio, starša prihajata!« a Jon in Ludvik je nista slišala. V hišo vstopita gospod in gospa Zajčnik in vidita, da je vse razmetano, miza polomljena, kozarci in krožniki razbiti. Zasllišita razbijanje in glasno glasbo iz kleti in se počasi spustita po stopnicah. Glasba nenadno utihne in Jon in Ludvik in Metka pogledajo k vratom in zagledajo starše. Metko so odpeljali k zdravniku in k sreči je bil samo zvin. Je pa res, da so vsi trije zajčki dobili hišni pripor.

Maša Mladič, 7. b

LADY

Bela in črna je moja frizura,
ne pozabim nikoli koliko je ura.
Zjutraj mi prija topli napitek,
zvečer zmažem mesni zavitek.

Rada molče čakam pred vrati,
ker vem, da se črnih oblakov treba je bati.
Zmrazi me ob misli na strele in grom,
zato sem vesela, da topel mam dom.

Ušesa napnem in s toplim pogledom
vedno privabim malo soseda.
Se valjam in godem pod njenimi prsti,
sem zvita in vem, da jaz sem na vrsti.

Prijatelji moji so večji od mene,
trmasto vztrajam z njimi do teme.
Konec dneva leno zaspim, ne briga me nič,
saj sem le Lady, razvajan pasji mladič.

Metod Gašperin, 6. b

PEČEMO PIŠKOTE

Mi pečemo piškote,
diši že cela hiša,
vsi pridno delamo,
kot mravljica delovna.

Sladkor, moka, maslo, med,
dodamo še sladoled,
poiščemo še orehe
in kmalu vse je že nared.

V pečico damo,
počakamo še malo,
da se zasliši »Pip!«
in piškotki so nared.

Sedaj še vse pospravimo,
mizico pripravimo,
pogrnamo prtičke
in že v usta dajemo potičke.

Urška Šlibar, 6. b

ZAJČEK BINČEK

Kot vsak navaden dan,
si zajček Binček naredi nov plan.
Pripotoval je iz dežele,
kjer so paprike rumene,
kjer cedi se med in mleko
ter korenčkov sok z limeto.

Binček ni navaden zajček,
on je kuharski junaček.
Cel svet bi rad prepotoval,
da bi svetovno kulinariko spoznal.

V kuhinjise zdaj pojavi
s kratko majico in očali.

Zdaj za pravi ta finale,
sok iz kivija
in mehiška tortilija.

Po končani tej zabavi,
Se odpravi
V daljni kraj,
kjer bo s svojo hokejsko ekipo
odigral za prvo ligo.

Sara Kukovič, 6. b

MAČEK

Na počitnice prišel je čuden mož,
maček je ta mož,
in glej, ime mu je Ambrož.

Ta mož Ambrož,
visoko izobražen je,
do vsakega prijazen ravno ni.

Čez dan se kopa v bazenu,
zvečer predava v hotelu.

Ambrož je res en čuden mož,
a saj je maček in je vsemu kos.

Kristijan Rek, 6. b

VESELJE V DECEMBRU

Veseli december spet je tu,
Sneg bo padal kot v snu.
S prijatelji se poveselimo,
Ter svojo družino obdarim.

Na smučišču je zabaven dan,
Z družino razigran,
Ob kaminu se smejim,
Vroč kakav si naredim.

Pa vendar nekaj manjka
nam,
December brez smrečice je
hladan,
Postavimo vsi skupaj jo,
Darila spodaj pričarajmo.

Miza obložena z dobrotami,
Vsa družina za njo sedi,
Skupaj se zabavamo,
Ter svoja darila odpiramo.

Otroci vsi navdušeni,
Pod smrečico daril več ni,
Igračke bonboni vse stvari,
Na vseh straneh jim konca ni.

Lepo skupaj se zberimo vsi,
Vsi Novo leto smo dočakali,
Glasno ognjemeti se slišijo,
Ob okno jih vsi gledamo.

Pa spet zima se konča,
Noč se krajša dan se daljša,
Veselimo se že vsi,
Da božič naslednje leto spet
zaživi.

Manca Polak, 6. b

Novinarji smo osvojili pisanje časopisnega poročila. Letos je bilo na naši šoli kar precej priložnosti, o katerih smo lahko poročali. Da vam osvežimo spomin, jih je nekaj zapisanih v tej rubriki.

TEHNIŠKI DAN - GREGORJEVO

V petek, 11. 3. 2016, je potekal tehniški dan za 6. in 7. razrede, in sicer na temo gregorjevo, saj v Trziču že tradicionalno poteka prireditev, imenovana »Vuč u vodo.« Ob 8.20 smo prišli v šolo ter se razdelili po razredih. Šesti razredi smo tokrat izdelovali gregorčke malo drugače. Že dlje časa je poudarek na ekoloških gregorčkih, mi pa smo šli še malo dlje in smo jih izdelali iz odpadne embalaže. Za izdelavo po skupinah smo imeli na voljo pet šolskih ur. Izdelovali smo iz raznoraznih škatllic, zamaškov ter plastenk. Vsak jih je izdelal iz materiala, ki ga je prinesel sam. Domošljiji smo pustili prosto pot in proti koncu tehniškega dneva so se pokazale naše domišljajske umetnine. Z izdelki smo bili zadovoljni, saj izgledajo kot hiške prihodnosti.

Del sedmega razreda je izdeloval stole iz folije, slamic in kartona. Drugi del sedmega razreda pa si je najprej ogledal predstavitev na temo gregorjevo, nato pa smo izdelovali ptičke iz papirja in plakate. Eden od njih je bil razstavljen v Kurnikovi hiši, drugi pa v večnamenskem prostoru naše šole.

Zala Smolej, 7. b
Eva Puhar, 6. b

OBMOČNO SREČANJE DRAMSKIH SKUPIN 2016

V petek, 29. januarja 2016, je v Kulturnem centru Trzič potekalo srečanje dramskih skupin osnovnih šol v občini Trzič. Ogledata sva si predstavi, ki sta jo izvedli OŠ Trzič in OŠ Bistrica. Prva predstava z naslovom »To ni fer!« je govorila o učencih devetega razreda, ki so se pripravljali na valeto. Dve puncici sta se zavzemali za vodjo valete in se ob tem tudi prepirali, drugi učenci pa so večinoma samo spremljali njuno dogajanje. Kasneje ravnateljica obtoži dva fanta kaznivega dejanja, in sicer vandalizma okoli šole in v šoli. Celo večnost sta trdila, da to ni njuno početje in izkazalo se je, da res ni bilo. Ugotovili so, da sta to delali dve puncici, ki sta bili zaljubljeni v fanta, torej iz jeze, ker jima nista vračala pozornosti. Na koncu se je vse lepo izteklo. Valeto sta vodili obe puncici, ki sta kasneje postali tudi prijateljici in cel razred je pomagal pri organizaciji valete. Druga predstava z naslovom »Sreča in nesreča« je bila tudi

na svoj način zanimiva in zabavna, saj take predstave ne vidiš vsak dan, sploh pa ne v taki mojstrski zasedbi (Primož Lah, Nika Krištof, Sara H. Toporiš, Tia Dobrin, Nina Hafner.) Igra je govorila o možu, ki se mu je nasmehnila NESREČA. Tako je, prav ste prebrali, nasmehnila se mu je Nesreča. Ta mu je dala denar, da bi dokazala Sreči, da tudi nesreča zna ljudi osrečiti. Na koncu pa se je izkazalo, da se sreča lahko nasmehne vsakomur, le počakati je treba.

Prva predstava je bila bolj zabavna in sproščena, druga pa je imela poučen nauk.

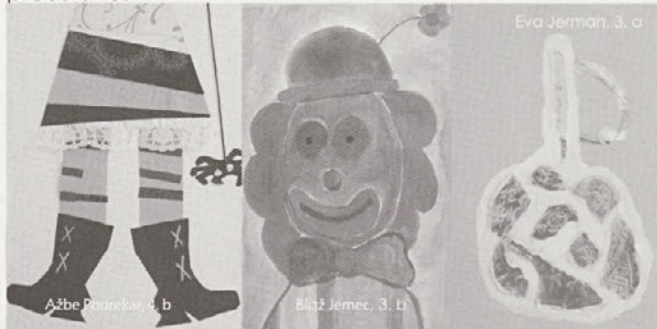
Ko je že kazalo, da je vsega lepega konec, nama je učiteljica in mentorica novinarskega krožka Andreja Kosec dejala, da lahko opraviva še intervju s profesionalnim gledališkim ocenjevalcem Matjažem Lobodo, ki je prav tako sedel med publiko. V mladosti je študiral na akademiji za gledališče, a se je vrnil v lutkovno gledališče, saj je tam rad opravljal svoje delo z lutkami. Sedaj tudi ocenjuje predstave in piše kritike o predstavah. Izmenjali smo si nekaj besed in dobili še njegov pogled na igralstvo. S tem se je naš dan končal. Obe igri sta bili odlično izvedeni in tudi nekaj novega s področja igralstva sva izvedela.

Kaj ocenjujete pri igralcih, g. Loboda?

Več stvari. So igralci, ki so rojeni za igranje in jih tako lažje ocenim, nekateri so pa v zadregi, zato imam težjo nalogo. Je pa tudi potrjeno, da gledališče to lahko spremeni, če se zares vživimo v vlogo.

Ali pri oceni predstave upoštevate tudi kaj iz svojih lastnih izkušenj?

Iz svojih izkušenj povezujem dogodke. Nekatero predstavo imajo tudi svojo funkcijo. Ko na primer premikamo postavljeno sceno, lahko izkoristimo gibanje kot v lutkovnem gledališču. Igranje s predmetom lahko potem postane del predstave.

MALO DRUGAČE Z NINO PUŠLAR V NAJBOLJŠI DRUŽBI

V soboto, 26. 3. 2016, smo se člani Mladinskega pevskega zbora OŠ Bistrica kot gostje udeležili koncerta slovenske pevke Nine Pušlar. S svojo turnejo se je ustavila tudi v Tržiču in nas povabila zraven.

Za nas pevce se je dan začel ob petih popoldne, ko smo se zbrali pred KC Tržič, kjer nas je študentka pospremila do naše garderobe. Ko smo se namestili, nas je na odru že čakala Nina s svojim bendom, kjer je potekala že zadnja vaja pred koncertom. Zdelo se nam je, da nas je bila iskreno vesela. Navdušena je bila tudi nad našima inštrumentalistoma, Primožem Lahom tokrat na kitari ter Žigo Štucinom na cajonu. Po vaji je sledilo dolgo čakanje v naši gaderobi. Čas smo si krajšali z igranjem kart in s petjem ob spremljavi kitare. Ko smo dočakali klic na oder, nam je zastal dih, saj smo bili nervozno neučakani. Ko smo končno prišli na oder, je bilo vzdušje neverjetno. Nina nas je pred publiko navdušeno pohvalila, še posebej pa našo zborovodkinjo Petro Smolej, češ da nismo telefonski, ampak »glasbeni odvisniki«.

Vrhunec večera je bil seveda skupni nastop s simpatično Nino, in sicer smo skupaj odpeli pesmi Saj sva skupaj ter Kdo še verjame. Po uspešno končanem nastopu nam je Nina prepustila oder, da smo se predstavili pred publiko še samostojno. Nato smo njen koncert poslušali do konca, občutki pa so bili fantastični. Dobili smo občutek, da je zelo talentirana pevka in da v glasbi res uživa. Ob koncu koncerta se je z veseljem podružila z nami in podelila svoje avtograme. Nekateri smo prosili tudi za sliko in bilo ji je v veselje.

Koncerta smo se veselili zelo dolgo in ga na koncu tudi dočakali. Izpolnil je več, kot smo pričakovali na začetku. Bilo nam je v veselje, zato bi ga najraje ponovili, mogoče še s kakšno drugo slavno osebo.

Nika Krištof, 9. a in Žiga Štucin, 8. b

TEHNIŠKI DAN – ZA ZDRAV NAČIN ŽIVLJENJA

V torek, 1. 12. 2015, je na naši šoli potekal tehnični dan. Učenci smo imeli različne teme, primerne učnemu načrtu in zanimanjem.

Učenci 9. razredov smo razmišljali o odvisnostih. Hkrati pa je ta dan tudi svetovni dan boja proti AIDS-u. AIDS je spolno prenosljiva bolezen in jo povzroči virus HIV.

Prvo predavanje je vodila zunanja delavka ZD Tržič ga. Nataša Kavar, ki nam je predstavila teme odraščanje, spolnost, boleznih pri spolnih odnosih in kontracepcijo. Primerjali smo pojma zaljubljenost in ljubezen. To je bil naš uvod, nato pa smo se pogovarjali še o spolnosti in spolnih odnosih, kjer so se pojavila vprašanja, kdaj je pravi čas in kako poteka. Zatam smo primerjali spola, ker smo prišli tudi do razlage mokrih sanj in kaj je kontracepcija, pod katero smo našteali in si ogledali različne primere.

Po končanem predavanju smo se premestili v sosednjo učilnico k prof. Nataši Bergant, ki pa nam je povedala več o drogah, kaj je slaba lastnost njih in kakšne droge se najpogosteje pojavljajo po svetu. Najbolj znane so alkohol in cigarete, ki so dovoljene substance, vse več mladih pa zahaja tudi na nelegalno drogo, kot je trava. Zadnjih 20 minut pa smo na liste napisali, zakaj bi sami rekli drogam STOP.

Zadnjo temo pa nam je predstavila prof. Ana Mrgole, ki pa nam je povedala, od česa vse smo lahko odvisni. Pogovor pa je tekel tudi o temi, da se moramo spoštovati in da vse izhaja iz nas. Prebrala nam je zgodbo o dveh dečkih, ki sta se sprehajala po puščavi. Prvi je drugega udaril v obraz, on pa je to zapisal v pesek. Nato sta se sprehodila naprej po puščavi in prišla do oaze. Fant, ki je dobil udarec po obrazu, se je začel utapljati, tisti, ki ga je udaril, ga je rešil. Fant, ki je dobil udarec po obrazu, je zapisal v kamen: »Prijatelj mi je rešil življenje.« Nauk besedila je, da moramo slabe stvari oprostiti, dobre pa moramo ohraniti v spominu. Za konec pa smo izdelali plakate na temo NE-odvisnost.

Tia Dobrin, 9. a

OD PISANE AFRIKE DO SLOVENSКИH CEST

V torek, 6. 10. 2015, nas je v okviru tehniškega dneva obiskala Jana Dular, ustanoviteljica društva ELA, ki že 5 let izvaja humanitarne projekte v vzhodni Afriki. Stara je 29

let ter prihaja iz Novega mesta. Po izobrazbi je diplomirana pravnica. Leta 2008 je šla kot študentka v Afriko v Ugando sledit svojim sanjam, pomagati otrokom in odraslim, ki imajo številne probleme v življenju. Do sedaj je pomagala v štirih državah, v Ugandi, Kenyi, Malaviju in Tanzaniji. V Malaviju sedaj tudi preživi večino leta.

Povedala nam je, da so naše predstave o Afriki in Afričanih pogosto zmotne, stereotipne. Ljudje v Afriki so namreč izjemno dobri rokodelci, poleg tega tudi zelo urejeni in umiti (skopajo se dvakrat na dan), predvsem pa tudi prijazni. Preživljajo se večinoma s kmetovanjem in živinorejo (sadijo npr. čaj, kavo, sladkorni trs). Če pa delajo v mestu, pa zaslužijo zelo malo (30 EVR na mesec). Njihove hiše so zelo preproste, narejene so iz blata in vej. Zaradi revščine in lakote veliko otrok ne hodi v šolo. Javne šole so prenatrpane in brez katerega koli obroka hrane (tudi do 180 učencev je v učilnici; njihov pouk pa izgleda tako, da vsi v en glas ponavljajo, kar učitelj zapiše na tablo). Učenci nosijo uniforme. V šoli se učijo najpomembnejšega: matematiko, angleščino, šport (npr. plavanje), geografije in zgodovine pa sploh ne poznajo. Jana Dular z zbranimi sredstvi otrokom zagotavlja tople obroke v šoli, s čimer jih v šole tudi vse več privablja. ELA je z zbranim denarjem hranila 342 takih šolarjev v kar 2 letih. V več državah je sodelovala in pomagala pri gradnji novih šol. Pigmejce, ljudi gozda, je naučila obdelovati zemljo, nazadnje pa se ustavila v Malaviju in tam tudi ostala. To je 3. najrevnejša država na svetu, hkrati pa tudi najvarnejša na vsej celini. Preselila se je v vas Mazembe, ki leži ob zelo velikem jezeru. Veliko je namreč za 2 Sloveniji in 70 % rib za v akvarije izhaja iz tega jezera, ki ima zelo razgibano morsko dno in pomorski svet.

Jana je zelo pogumna in inteligentna oseba velikega srca in z veseljem smo jo poslušali.

Po predavanju o Afriki smo imeli delavnice o varnosti v prometu. Predstavili so nam jih delavci zavoda Varna pot, ki pomaga žrtvam prometnih nesreč in ozavešča mlade o varnosti in nevarnostih v prometu. Nadaljevali smo s prikazom motenj, ki lahko vplivajo na naše odzive in varnost. To so nam prikazali na zabaven način. Dva učenca sta tekmovala, kdo bo hitreje in z manj napakami napisal besedilo po nareku. Med pisanjem jih je moderator zmotil z glasnim žvižgom piščalke in jih vrašal lahek račun. Ker sta bila zmedena in tega nista pričakovala, sta za to potrebovala veliko več časa od ostalih. Nato pa nam je moderator naložil več nalog z gibanjem telesa in

ponovil motnjo, ki jo je naredil že prejšnjič. Vsi smo se prenehali gibati in smo začeli reševati račun, čeprav naj bi račun rešili med gibanjem. S tem so nam pokazali, kaj se zgodi, če vozimo in nas nekaj zmoti, npr. pešec pred avtomobilom.

Potem so nam razložili reakcijski čas, reakcijsko pot, zavorno pot in pot ustavljanja. Izračunali smo, da je pri 30 km/h pot ustavljanja dolga 14 m. Pot ustavljanja pa je odvisna od teže in hitrosti vozila ter koncentracije voznika. Pokazali so nam pomembnost varnostnega pasu z računom, ki je pokazal, da predmet, ki ima 50 kg, ob trku s 50 km/h na svojem telesu občuti 1125 kg. Ugotovili smo tudi, da ima 3 kg torbica ob trku pri 90 km/h 235 kg. Izkusili smo tudi slepi slalom, ko nas je prijatelj vodil čez poligon, mi pa smo imeli zavezane oči. Tako so nam pokazali, kako v taki situaciji prijateljem ne zaupamo popolnoma, če pa nas prijatelj pelje z avtomobilom, pa mu zaupamo. Na koncu pa smo še izkusili, kako je hoditi po ravni črti in prestopiti oviro s »prijanimi očali«. Resda smo izkusili le zamegljen dvojni vid in ne tudi slabega delovanja možganov, a je bilo že to samo po sebi dovolj težko.

Žiga Štucin in Kristof Zavrl, 8. b

Tia Dobrina, 9. a

Eva Čarman, 6. b

V ponedeljek, 14. 12. 2015, smo imeli učenci predmetne stopnje športni dan. Izbrali smo lahko plavanje, fitnes, drsanje ali pohod.

Največ se nas je odločilo za plavanje v Vodnem parku Bohinj. Odhod je bil ob 8.15, prispeli pa smo okoli 9.15. Ko smo vstopili, nam je učitelj Mitja razdelil malico, nato pa nam je reševalec povedal pravila in razdelil zapestnice.

Preoblekli smo se in odšli v vodo. Imeli smo pristo plavanje, saj smo se lahko zabavali na plezalni steni, se grel v džakuzijih in se spuščali po toboganih (počasnejšem belo-črnem ter zelo hitrem zelenem). V vodi smo bili lahko od 9.30 do 12.00.

Punce smo morale zaključiti ob 11.45, saj smo si morale še posušiti lase. Fantje pa so bili lahko v vodi še 15 minut. Ko smo bili vsi pripravljeni za odhod, smo odšli.

Pred šolo smo prispeli približno ob 13.15. Kdor je imel še kosilo, ga je lahko pojedel, ostali pa so odšli domov. Zelo smo se zabavali.

Fitnes je glede na število prijavljenih učencev na šoli očitno drugi najljubši šport. Šli smo v Mega center Kranj. Tam so nas sprejeli trije postavni trenerji. Razdelili smo se v tri skupine. Prva skupina je šla na fitnes naprave, druga na kolesarjenje, tretja pa na telovadbo. V fitnesu smo se najprej ogreli, nato pa smo šli na razne naprave za moč. Ko je ta ura minila, smo šli na kolesarjenje, kjer je bilo zelo mučno. Po kolesarjenju smo odšli v telovadnico, kjer smo telovadili. Ta športni dan nam je bil zelo všeč.

Eva Puhar, 6. b

Lara Peternel in Polonca Jekovec, 7. a

Devetošolci, ki letos zapuščajo šolo, se ne spominjajo le slabih dogodkov, čeprav je šolska res težka. Pravzaprav pa imajo povedati veliko predvsem lepega, kar jim je ostalo v spominu. In prav je tako. Zanimivo pa je prebrati tudi želje in načrte za prihodnost ...

Srečno vsem!

ŠOLSKA

Od osmih do ene
ali od osmih do dveh
so torbe zložene,
od osmih do ene
zvezki nam glavo, pisala nam roki
do onemoglosti ženejo,
vsi učenci se pred spraševanjem učijo
od osmih do ene,
vsi smo naveličani.
Ko je končno konec, pa pride naloga,
od osmih do ene,
ali od osmih do dveh.

Luka Peternel, 9. a

ŠOLSKA

Od osmih do ene,
od osmih do ene
so učilnice bele,
od osmih do ene,
roka s pisalom, torba, na tleh,
od osmih do ene
že vsi smo izmučeni
roka s pisalom, torba, na tleh,
od osmih do ene,
od osmih do ene.

Pol dveh, pol dveh,
spet čaka nobenega,
težka kot meh,
naloga je ena velika nadloga,
od osmih do ene,
zvezki v očeh.

Anže Pavšek, 9. a

ŠOLSKA

Od osmih do dveh,
od osmih do dveh,
v popisanih klopeh,
z zvezki v očeh,
vse nas skrbi,
prestrašeni smo vsi,
učiteljica sprašuje in
vse ustrahuje
od osmih do dveh.
Pol treh, pol treh
S srečo v očeh
tečemo domov,
Prav nič nam ni žal,
da torbo v kot bomo vrgli
in šolo zavrgli,
pol treh, pol treh.

Vid Zaman, 9. a

ŠOLSKA

Od osmih do enih,
od osmih do enih,
v šoli nemir,
sem ter tja kak prepir,
znanje iz glav kar puhti -
ko prideš domov, ga že ni,
učitelji nam glave perejo
ter fantom in puncam prosti
čas kradejo,
od osmih do enih,
od osmih do enih.

Ana Kogoj, 9. a

Nik Podrekar, 8. b

ŠOLSKA

Od osmih do dveh,
od osmih do dveh
učenci hodijo v šoli po tleh.
Življenje nam izginja,
učiteljica pa misli,
da je ena boginja.
Vsi smo »zmatrani«,
ampak vemo, da se moramo še bolj
pomatrati.
Pišemo in rišemo,
nalogo pa zmeraj prepíšemo.
Konec je pouka,
za nas pa tudi konec
večnega muka.

Andraž Črček, 9. a

ŠOLSKA

Vsak dan zgodaj vstajam,
v šolo zahajam.
Ampak jaz ne bi šla,
ker oči se mi odpreti ne da.

Vsi hočejo nekaj od mene,
a jaz bi najraje spala do ene.

Na avtobusu se s sošolkami dobim,
in hitro še ostanek naloge naredim.

Prva ura telovadba - komu le se da,
saj raje ostala bi doma.

Ko dopoldne nekako preživim,
vesela sem, saj domov hitim.

Ema Kokalj, 9. b

NAŠA PRIHODNOST

Spomnim se še tistih daljnih dni,
 ko mi je bilo še zanimivo v osnovni šoli.
 Ko sem še poslušal razlago pri zgodovini,
 Nekaj še vedel o tej »brezveznik« kemiji.
 Alkoholi, aldehidi in steroidi,
 vedel sem kako se spajajo bromidi.
 Pri slovi mi je bilo sprva zanimivo,
 to se je končalo, ko smo odprli Cankarjevo knjigo.
 Pri angli smo se učili »Hello, how are you?
 Would you like to eat some chicken stew?«
 Pri mti smo se najprej učili ena plus ena je dve,
 sedaj pa uravnavamo geometrijske like že.
 V šoli smo se naučili izvrstno brati in pisati,
 poleg tega pa še dobro lagati.
 Učitelju sem se vedno zlagal, da sem z veseljem naredil
 nalogo,
 čeprav sem jo vedno naredil s tegobo.
 Znanja nikoli ni bilo preveč,
 ker sem vedno od vseh sedel na ušesih največ.
 A sedaj ne vem nič več,
 v šolo hoditi mi je odveč,
 zato sem se odločil, da vse knjige bom vrgel preč.
 Kmalu nam bo tega lagodja konec,
 a srednja šola se ne bo začela še danes.
 Ker gimnazije verjetno ne bom naredu,
 bom šel na tehniško, pa bom vse uredi.
 Do konca šole bom pač mogu še držat
 in povprečno oceno na tem nivoju obdržat.

Rok Selko, Jan Valjavec, Vedin Hotič, 9. b

Osnovno šolo obiskujem že devet let, kar predstavlja polovico mojega življenja. V šolo sem zelo rada hodila vse do petega razreda zaradi prijateljev in novega znanja. V vseh letih od šestega razreda naprej me najlepši spomini vežejo na predmet zgodovina, saj je zanimiva in poučna. Največ znanja sem odnesla od matematike in slovenščine. Odhod iz osnovne šole bo zelo težak, saj sem spoznala veliko prijateljev. Naslednje leto pa bom spoznala nove prijatelje in pridobila več znanja.

Sara Bešter, 9. b

V osnovni šoli sem doživela veliko lepih in smešnih trenutkov, lahko pa sem zelo vesela za najboljše sošolke in sošolce, ki so dogodke še popestrili. Čeprav zgodovina ni ena mojih ljubših predmetov, me ravno nanjo vežejo najlepši spomini. Zato je zaslužna tudi učiteljica ga. Marta Frantar, ki je res nenadomestljiva in vsi so presrečni, da nas je lahko spremljala od šestega do devetega razreda. Pri zgodovini je bilo vedno veliko smeha (in tudi znanja, seveda). Najljubši predmeti so mi naravoslovni, zato sem tudi od teh predmetov odnesla največ znanja. Ravno zaradi zanimanja do naravoslovnih predmetov se v prihodnosti vidim nekje v farmaciji, saj so mi kemijske zgradbe zdravil, sirupov in tudi raznih ličil vedno zanimive. Vedno imam ideje, kako bi kaj lahko izboljšala in mislim, da bi mi tudi to lahko v prihodnje koristilo. Veliko sem se naučila tudi angleškega jezika in glede na to, da bi rada obiskala več različnih koncev sveta, mi bo to zelo koristilo. Kakor koli pogledaš, je teh devet let hitro minilo. V našem razredu je bilo vedno veliko smeha, po tem smo bili znani v zbornici, vendar če imaš ob sebi res dobre prijatelje, smeh med poukom ne uide.

Ana Kogoj, 9. a

V osnovni šoli sem preživela veliko lepih, a hkrati tudi slabih spominov. Najlepši spomini me vežejo na podružnico v Kovorju, kjer smo se zabavali in učili. Lepe spomine pa imam tudi iz Bistrice. Slabi spomini me spominjajo na slabe ocene. Moj najljubši predmet je zgodovina, saj se pri pouku zelo zabavamo in s tem popestrimo uro. Največ sem se naučila pri geografiji, biologiji in slovenščini, saj smo snov zelo podrobno razlagali. Iz osnovne šole sem se naučila, da moraš biti v življenju potrpežljiv in delaven, saj nas v starejših letih čaka še več vzponov in padcev. Ko smo se devetošolci morali odločiti kam bomo odšli v srednjo šolo se je pred nami postavilo veliko vprašanje. Jaz sem se odločala med medijsko in naravovarstveno šolo, ker pa imam zelo rada naravo sem se odločila, da bom izbrala poklic v povezavi z naravo.

Nina Hafner, 9. a

Najlepše spomine imam z ur športne, saj smo lahko igrali hokej, nogomet ... Najbolj zanimivo mi je bilo pri urah zgodovine, saj sem se tam največ naučil, kar bom v nadaljnjem šolanju potreboval. Na to šolo bom imel dobre spomine, saj sem se v teh štirih letih veliko naučil in spoznal veliko novih ljudi.

Klemen Z. Mežnar, 9. a

Spomini me najbolj vežejo na geografijo, ampak ne zaradi učenja ali snovi, toda zaradi zabavnih ur, ki smo jih popestrile. Ure geografije so bile vedno nekaj posebnega.

Najbolj zanimive so bile ure biologije, saj je bilo vse tako podrobno opisano in razloženo. Tudi ure zgodovine niso bile slabe. To so vedno bile zabavne stvari, ki jih je učiteljica zbrala popestriti.

Naprej bom definitivno morala uporabljati angleščino in slovenščino zaradi komunikacije pri poklicu. Ko me nekdo vpraša, kateri poklic želim opravljati, tega trenutno še sama ne morem odgovoriti, saj je situacija precej zapletena. Seveda želim opravljati polic, za katerega bom v nadalje šolala, to je medijski tehnik. Poklic me zanima, saj me zanimata fotografija in video.

Sara Biščević, 9. A

V šoli sem se v teh 9 letih naučila veliko, doživela veliko vzponov in padcev. Najraje imam zgodovino, saj se med poukom veliko smejemo in zabavamo in vse to zaradi najboljše učiteljice Marte Frantar. Najbolj uporabne stvari sem se naučila pri slovenščini in matematiki ter biologiji. V življenju mislim, da mi bo najbolje prišla prav biologija, saj se vidim v kakšnem naravovarstvenem poklicu.

Klementina Rakovec, 9. a

Sem Igor in zaključujem 9. razred osnovne šole Bistrica. Pri športni imam najlepše spomine, saj tam ni tako strogo kot pri drugih predmetih in kot športnik rad treniram ter tam dobivam dobre ocene.

Najbolj zanimiv predmet je matematika, saj nam učitelj zelo dobro razlaga, vendar je tudi strog, ampak nas velikokrat nasmeje in zabava. Tam ni nikoli dolgčas, saj nam daje naloge za vaje. Naučil sem se stvari, ki jih uporabljamo v vsakdanjem življenju, kot so branje, računanje in še veliko drugih stvari, tudi takih, ki jih ni treba znati, ampak več veš, bolje je. V šoli smo se naučili pisati in brati, to je zelo potrebno v našem življenju, saj zdaj, ko je skoraj konec šole in ker sem zadnje leto na tej šoli, se moram vpisati na srednjo šolo, kjer se bom odločil o svojem poklicu. Zelo si želim biti avtomehanik, saj me to zanima že od otroštva. Tudi sam kdaj popravim, ker imam malo izkušenj, zato bom, ko bom imel službo, avtomehanik.

Igor Radovančević, 9. b

MOJA PRIHODNOST

Devet let življenja, postavljenega v kot,
a s karmo si še vedno nisva bot.

Bi mislil, da z leti boš videl v neznano,
a že kot prej dokazano,
smrti že zdaj maham v daljavo.

Vsak predmet ima svoje spomine,
vsaka ura svoje veličine.
Vzponi in padci so kot padalo,
na koncu se le spusti na plano.

Od angleščine dejansko nekaj bom odnesel,
športno bom ponosno v koš stresel.
Matematika v srcu bo ostala,
ker ona moja je najgloblja rana.
S fiziko v življenje se bom podal,
potencialno energijo razdejal.

Konec koncev prihodnost naša v vato je zavita,
usoda in naključje v njej sta skrita.

Klara Polajnar & Maruša Lučič Bolka, 9. b

MOJA PRIHODNOST

Odkar hodimo v šolo, se večinoma vse vrti okrog nje, sploh pa v devetem razredu, saj se moramo še posebej potruditi zaradi vpisov v srednje šole. Iz osnovne šole mi bo ostalo veliko spominov, lepih pa tudi slabih. Vsak predmet posebej mi bo ostal v spominu, saj se je vsako uro zgodilo kaj zanimivega. Tudi ko bomo prišli v srednjo šolo, se bodo dogajale nove zanimive vragolije, samo ne z istimi ljudmi. Najbolj mi bodo v spominu ostale ure zgodovine, saj je bil tam vedno zabaven pouk. Všeč pa so mi tudi ure angleščine, saj sem se naučila veliko novih angleških besed, ki mi bodo v življenju zagotovo prišle prav. Skoraj vsak predmet ima zanimivo snov, samo razumeti jo moramo. Trenutno se še ne vidim v nobenem poklicu, saj sem stara samo 14 let in nisem še odločena o svoji prihodnosti, všeč pa mi je fotografiranje in urejanje spletnih strani ali revij.

Manca Stušek, 9. b

Končno je prišlo leto, na katerega smo vsi težko čakali. Leto, ko smo postali najstarejša generacija na šoli in leto težkih, pomembnih odločitev za prihodnost. V šoli pa smo skozi vsa ta leta doživeli veliko lepih in tudi nekaj manj prijetnih stvari. Vzponi in padci, vendar se kljub učenju in drugih manj potrebnih stvari radi spominjamo druženja in zabavnih stvari. Imamo veliko predmetov, vendar me najboljše spomini vežejo na biologijo in matematiko, saj sta ta dva predmeta za moje pojme zelo zanimivo predstavljena. Menim, da smo največ znanja odnesli od matematike, ki je uporabna v vsakdanjem življenju, ter od biologije, na katero se bo navezovalo veliko predmetov v mojem nadaljnjem šolanju. V prihodnosti se vidim v poklicu, pri katerem delamo z ljudmi. Postala bi učiteljica ali pa bi se usmerila v medicino.

Neža Perko, 9. b

Najlepši spomini na osnovno šolo in šolski pouk me vežejo na učne ure zgodovine. Tam je vedno zelo zabavno. Učiteljica zgodovine nam je velikokrat pripovedovala, kako je življenje potekalo včasih in nam zaupala lastne izkušnje. Verjamem, da nam je s tem poskušala podati napotke za naše nadaljnje šolanje. Meni je bilo najbolj zanimivo pri pouku fizike. Fizika me zelo zanima in tam sem se vedno naučil kaj novega. Menim, da so vsi predmeti v šoli pomembni, saj je znanje, ki ga dobiš, pomembno za šolanje v srednjih šolah ter nasploh v življenju. Najbolj uživam, ko ustvarjam z računalniškimi in elektro-komponentami. Zato se najbolj vidim v poklicu tehnik računalništva ali tehnik mehatronike. V šoli pa smo se poleg učne snovi naučili tudi veliko drugih stvari, ki nam bodo koristile v življenju. Osnovna šola nam je dala osnovo za nadaljnje šolanje. Naučili smo se delovnih navad ter kako se učiti. Vem, da brez truda tudi v prihodnosti ne bo uspeha.

Gašper Stritih, 9. a

Najlepši spomini me vežejo na ŠPO, saj se pri tem predmetu zelo zabavamo in igramo različne igre. Najbolj mi je zanimiva matematika, saj bom od tega predmeta odnesel veliko. V življenju bom to lahko uporabil, saj si želim biti mizar. Pri tem poklicu rabiš veliko znanja iz matematike. Jaz se vidim v mizarškem poklicu, saj rad izdelujem iz lesa.

Janez Švab, 9. a

Iz osnovne šole bom odnesel veliko znanja, ki so mi ga podarili učitelji. Najlepše spomine imam iz zgodovine, saj so ure zelo zabavne in poučne, predvsem pa zaradi učiteljice, pri kateri se pri pouku ni mogoče dolgočasiti. Od snovi sem ogromno odnesel tudi pri kemiji, matematiki, slovenščini, geografiji in angleščini.

V šoli sem se naučil ogromno stvari, ne le iz znanja, ampak tudi iz vedenja, prijaznosti in manir. V življenju mi bo znanje, ki sem ga dobil, zelo koristilo, saj so to temelji znanja, in kamor koli bi se vpisal v srednjo šolo, imam dosti znanja pri vseh predmetih.

Matija Meglič, 9. a

V šoli izvemo veliko novega, prav tako pa se zabavamo. Kot najljubši predmet sem si izbral ŠZ - športno vzgojo, saj imam zelo rad šport. Pri vsaki uri pouka se zgodi kaj zabavnega, največ stvari pa se zgodi prav pri športni vzgoji.

Peter Jurkovič je naš učitelj ŠZ in z njim vsaka ura postane več kot zabavna. Bil je začetek leta in s sošolci smo igrali košarko, kar naenkrat pa sem brnil žogo in poletela ja naravnost v Rokovo glavo. Tega dogodka ne bom nikoli pozabil.

V šoli pa imamo tudi druge predmete. Predmet, od katerega se zelo veliko naučim in mi je zanimiv, je biologija. Zdi se mi zelo zanimiva, saj bom šolanje nadaljeval na BTŠ, tam pa se bom izobraževal kot živalski tehnik, zato mi je biologija zelo všeč. Po poklicu si želim biti živec in se ukvarjati s hrano, saj jo imam zelo rad in menim, da jo bomo ljudje zmeraj potrebovali.

Andraž Šlibar, 9. b

Najlepši spomini me vlečejo na zgodovino, saj smo se zabavali, zanimiva mi je bila snov ter učiteljica, ki se je rada pozabavala iz drugih in je bila skoraj vedno nasmejana. Največ znanja sem odnesel od matematike in računalništva, saj sem rad poslušal in sem od tega tudi veliko odnesel. To znanje bom tudi uporabljal v srednji šoli in življenju. V življenju sem si postavil cilje, ki bi jih rad tudi uresničil. V prihodnosti se vidim kot programer računalništva.

Matej Pogačnik, 9. b

Mladi fotografi se predstavijo

Stezičice

FESTIVAL INOVATIVNIH TEHNOLOGIJ

foto: Gal Pazlar

ZMAGOVALNA KOLEKCIJA, državno tekmovanje Digitalna fotografija 2016, Gal Pavel Pazlar, 7. a

VESELEGA SRCA

TO JE

dobrovoljna družba

2+1

radi

PODARIMO

BOLEČINE

37%
bolnikov
se počuti
POMILANE?

ZRSW

30%
bolnikov
trpi
za
DEPRESIJO*

Ponos

Ne prenese veselih
Slovencev ...

Razstrupite se.

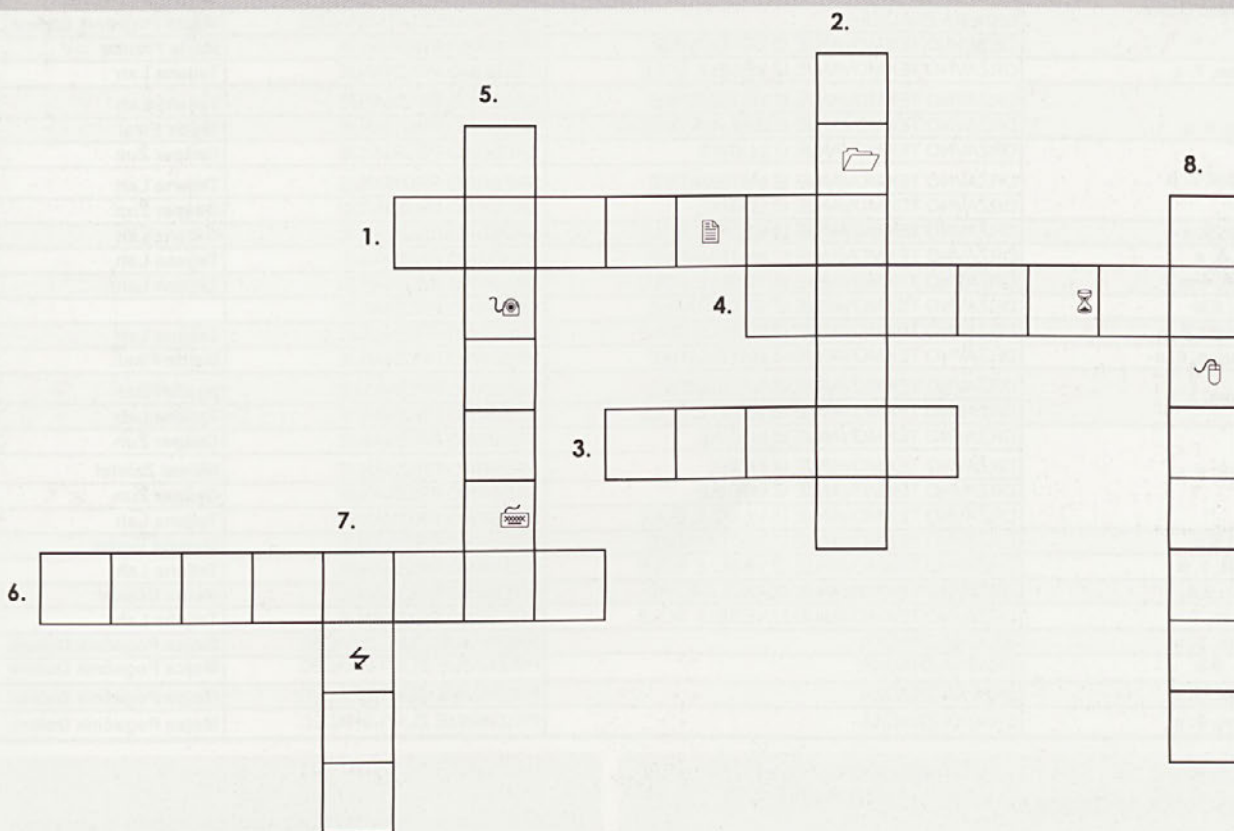

1. Tuja beseda za izvajanje kakršnega koli nasilja (fizično, psihično).
2. Izmislimo si ga, kadar se želimo čemu izogniti.
3. Sopomenka besede ječa – arest ali ...
4. Ožja dolina z zelo strmimi, deloma skalnatimi pobočji.
5. Sopomenka besede izkušenec je ...
6. Sopomenka besede pustolovščina je ...
7. Očetova sestra.
8. Družabno omrežje.

POMOČ: 5. rutiner

Avtorica: Eva Puhar, 6. b

IME IN PRIIMEK, RAZRED	TEKMOVANJE	DOSEŽEK	MENTOR
Gal Pavel Pazlar, 7.b	FESTIVAL INOVATIVNIH TEHNOLOGIJ - DRŽAVNO TEKMOVANJE DIGITALNA FOTOGRAFIJA	ZLATO PRIZNANJE - 1. mesto	Dina Pintarič
Ana Rožič, 8.a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE	ZLATO PRIZNANJE	Tjaša Švab
Blaž Pogačnik 8.a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE	ZLATO PRIZNANJE	Tjaša Švab
Gal Pavel Pazlar, 7.b	MULTIMEDIJSKI EKO PLAKATI	ZLATO PRIZNANJE	Dina Pintarič
Gašper Stritih, 9.a	MULTIMEDIJSKI EKO PLAKATI	ZLATO PRIZNANJE	Dina Pintarič
Maruša Lučič Bolka, 9. b	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE	ZLATO PRIZNANJE	Gašper Žun
Miha Meglič, 9.b	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE	ZLATO PRIZNANJE	Tjaša Švab
Nika Krištof, 9.a	MULTIMEDIJSKI EKO PLAKATI	ZLATO PRIZNANJE	Dina Pintarič
Primož Lah, 8. b	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE	ZLATO PRIZNANJE	Melita Učakar
Gašper Stritih, 9.a	FESTIVAL INOVATIVNIH TEHNOLOGIJ - DRŽAVNO TEKMOVANJE DIGITALNA FOTOGRAFIJA	SREBRNO PRIZNANJE - 2. mesto	Dina Pintarič
Maruša Lučič Bolka	TEKMOVANJE IZ KEMIJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE	SREBRNO PRIZNANJE	Marijana Z. Šlibar
	BRALNA ZNAČKA	PRIZNANJE ZLATI BRALEC	Mojca Pogačnik Dolenc
	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE	SREBRNO PRIZNANJE	Marta Frantar
Ana Frantar, 7. a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
Ana Kogoj, 9. a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
	DRŽAVNO TEKMOVANJE OBDELAVA GRADIV	SREBRNO PRIZNANJE	Majda Fiksi
Andraž Sitar, 7. b	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE	SREBRNO PRIZNANJE	Gašper Žun
	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
Erik Koder, 5. a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE	SREBRNO PRIZNANJE	Gašper Žun
Eva Iskra, 8. a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
Gal Ahačič, 4. a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
Klara Žos. 9.b	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
Lara Malovrh, 8. a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
Marta Langus, 6. a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE	SREBRNO PRIZNANJE	Majda Fiksi
Nika Mencej, 7. a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE	SREBRNO PRIZNANJE	Majda Fiksi
	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
Primož Lah, 8. b	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE	SREBRNO PRIZNANJE	Gašper Žun
	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ FIZIKE	SREBRNO PRIZNANJE	Mihael Zaletel
	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE	SREBRNO PRIZNANJE	Gašper Žun
	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
Tija Stritih 5.b	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE	SREBRNO PRIZNANJE	Marjeta Vester
Tilen Legat, 7. b	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
Vid Zaman, 9.a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE	SREBRNO PRIZNANJE	Melita Učakar
Žiga Roblek, 7. a	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE	SREBRNO PRIZNANJE	Tatjana Lah
Eva Majcen, 9. a	BRALNA ZNAČKA	PRIZNANJE ZLATI BRALEC	Mojca Pogačnik Dolenc
Klara Žos. 9.b	BRALNA ZNAČKA	PRIZNANJE ZLATI BRALEC	Mojca Pogačnik Dolenc
Maja Kostić, 9. a	BRALNA ZNAČKA	PRIZNANJE ZLATI BRALEC	Mojca Pogačnik Dolenc
Sara Zupan, 9. a	BRALNA ZNAČKA	PRIZNANJE ZLATI BRALEC	Mojca Pogačnik Dolenc

**NAJBOLJŠA ŠPORTNIKA
ZA ŠOLSKO LETO
2015/2016**

Neža Perko, 9. a

in

Bor Tadel, 9. b

Upoštevajo se dosežki občinskih, področnih in državnih
tekmovanj.

Mentorja: Silvia Šlibar in Peter Jurkovič

Strokovna ekskurzija

London